

Jousiampuja

Suomen Jousiampujain liiton jäsenlehti

2/2004

**Mari Piuva
ampui
tien auki
Ateenaan!**

| sivu 11 ja 22-23 |

**Juha
Pylkällä
on ME-
ammunta
hallussa**

| sivut 14-15 |

Sisäsivuilla

Piuva tähtää Ateenaan, muut keskittyvät jo Pekingin olympiadiin.

| sivu 3 |

Miten toimit, jos jousessasi on kierot lavat

| sivu 23 |

Oletko tietoinen ikäänön vaikutuksista ammuntaasi

| sivut 16-17 |

Onko nuolesi kisakunnossa?

| sivut 13-14 |

Vihdoin kesä!

Toiminnanjohtajalta

Pitkään mietin mitä kirjoittaisin tälle palstalle. Päädyin ratkaisuun, että kerron mitä mielestäni pitäisi tehdä, jotta saaisimme Suomeb takaisin maailmankartalle jousiampunnassa. Jousiampunta on olympialaji, joka tarkoittaa että meidän tulee panostaa yhä enemmän tähtäinjousiampuihin saadaksemme enemmän edustajia olympialaisiin. Jos meillä ei ole ampujia olympialaisissa, ei meillä ole myöskään näkyvyyttä mediassa. Tämän sain kokea, kun Mari saavutti Suomelle maapaikan Ateenan olympialaisiin Brysselin olympiakarsinnassa. Media oli heti kiinnostunut lajistamme, en voinut uskoa sitä pyöritystä minkä Marin menestyminen aiheutti. Puhelimeni kävi kuumana toista tuntia Brysselissä. Olen todella iloinen tästä, vihdoinkin jousiampunta oli taas otsikoissa.

Miten saamme suomalaiset tähtäin-ampujat takaisin huipulle? Ainoa tie siihen on valitettavasti raha, meidän tulee tehdä oma budjetti tähtäinampujille, tavoitteena Kiinan Olympialaiset 2008. Tähtäinampujien pitää olla huippukunnossa Saksassa tauluammunnan MM kilpailuissa 2007, näissä kisoissa jaetaan suurin osa olympiapaikoista ja kaikki joukkuepaikat. Ennen vuoden 2007 MM kilpailuja meidän on kierrätettävä tähtäinampujia kansainvälisissä

GP kilpailuissa hakemassa kokemusta isoihin kisoihin, koska Suomessa kilpailemalla ei päästä huipputuloksiin maailmalla. Ennen Saksan kisoja ammutaan MM kilpailut Espanjassa 2005 ja EM kilpailut 2006, joissa meillä pitää olla täydet joukkueet mukana kaikissa luokissa.

Mielestäni meidän täytyisi perustaa omat maajoukkueryhmät tähtäin-, talja ja maastoampujille. Näihin ryhmiin valittaisiin ampujat tulosten, motivaation ja saavutusten perusteella. Ryhmiin valitut ampujat sitoutuisivat harjoittelemaan, käymään leireillä ja osallistumaan kilpailuihin. Meidän tulee tehdä harjoittelusta ammattimaisempaa. Jokaiselle maajoukkueryhmälle tulee oma valmentaja ja jokainen valmentaja tekee työtä oman valmennusryhmänsä kanssa ja opiskelee jokaisen ammunnan läpikotaisin, jos kilpailuissa tulee tekniikkaongelmia niin hän myös pystyy korjaamaan niitä. Maajoukkuervalmentaja ei muuten puutu ampujan tekniikkaan, vaan jokainen ampuja tekee työtä oman henkilökohtaisen valmentajansa kanssa. Ryhmien välisiä yhteisiä leirejä on hyvä järjestää, silloin päästään jakamaan kokemuksia.

En halua eriyttää näitä lajeja toisistaan, mutta huipulle päästäksemme on tehtävä ratkaisuja. Rahaa on käytettävä huippu-ampuihin, jos lajilla ei ole huippuampujia ei ole myöskään harrastajia. Mitä enemmän lajia näkyy televisiossa, sitä enemmän on harrastajia.

Seuratiedot ajantasalle

Arvoisat Suomen Jousiampujain liiton jäsenseurat. Olkaa ystävällisiä ja pitäkää liiton toimisto ajan tasalla seuranne jäsenmäärän suhteen. Ilmoittakaa kaikista uusista jäsenistä välittömästi, varsinkin jos nämä uudet jäsenet aikovat aloittaa kilpailemisen. Kun nämä uudet jäsenet maksavat lisenssin, niin yleensä heidän tietojensa ei ole toimistossa. Liitossa pitää olla jäsentiedot ennen kuin lisenssi voidaan tehdä. Uudet jäsenet halusivat varmasti myös jousiampujalehden, sitäkään he eivät saa ennen kuin heidän tietonsa saadaan liiton toimistoon. Toimittakaa liiton toimistoon aina koko jäsenrekisteri, ei pelkkiä lisäyksiä. Pitäkää seuranne jäsenrekisteriä yllä ArcMasterilla. ArcMasterilla teidän on helppo tehdä tiedosto jonka lähetätte sähköpostilla liiton toimistoon, liiton toimistossa se ajetaan suoraan ArcMasteriin ja taas on jäsentiedot ajan tasalla.

Tiedottakaa myös liiton toimistoon, milloin ja missä seuranne järjestää alkeisammuntaa. Varsinkin ne seurata joilla ei ole omia internet kotisivuja. Toimistoon tulee jatkuvasti kyselyitä eri puolelta Suomea missä pääsee kokeilemaan ja useimmiten tätä tietoa ei ole antaa.

Tiedottakaa liiton toimistoon kaikista mahdollisista tapahtumista mitä seuranne järjestää, jotta toimistossa ei mene sormi suuhun, kun joku kysyy paikkakuntanne seuran toiminnasta.

Timo Rantanen
SJAL:n toiminnanjohtaja

Timo Rantanen
SJAL:n toiminnanjohtaja

SJAL

Suomen Jousiampujain Liitto,
Erätie 3, 00730 Helsinki,
puhelin 040-8289009
fax 09-224402
e-mail: office@jousiampujaliitto.fi
www.jousiampujainliitto.fi

Jousiampuja

Suomen Jousiampujain liiton jäsenlehti

Ilmesty: neljästi vuodessa
Painopaikka: Kirjapaino Saastamoinen, Helsinki
Tilaushinta: 20 euroa

Toimitus: SJAL, Erätie 3, 00730 Helsinki, puhelin 040-8289009
Päätoimittaja: Pirkka Elovirta
Ulkoasu: Pirkka Elovirta

Ilmoitushinnat: 1/1-sivua 200 euroa 4-väri 150 euroa mv
1/2-sivua 150 euroa 4-väri 75 euroa mv
1/4-sivua 75 euroa 4-väri 50 euroa mv
Ilmestyminen: I. maaliskuu, 2. kesäkuu, 3. syyskuu, 4. jouluku

0,25 vuotta Ateenaan 4,25 vuotta Pekingiin.

Laji-imagosta

Tähtäinjousiammunta on olympialaji, taljajousiammunta ei. Tämä on tily tosiasiä tänä päivänä. Lajimme tunnetaan lähinnä vain suomalaisten kansainvälisesti menestyneiden huipputähtäinjousiampujien kautta, vaikka meillä toki on viime aikoina ollut myös menestyviä taljajousiampujia.

Sekä Ranskan vuoden 1999 että Kiinan vuoden 2001 FITA:n kongresseissa on tätä "toispuolista" jousiammunnan olympiastatusta käsitelty perinpohjaisesti ja jopa kiivassanaisesti. FITA:n hallitukselle on annettu tehtäväksi saada keinolla millä hyvällä myös talja-ammunta olympialaisiin. Tässä ei FITA ole ymmärrettävästi onnistunut, sillä jousiammunta on ollut viime aikoina niiden urheilulajien joukossa, jolla on vaara vähäisten katsojamäärien vuoksi pudota kokonaan pois olympialajien joukosta.

Mitä hyötyä tai lisäarvoa lajillemme on siitä, että se on lajina mukana olympialaisissa? Me saamme olympia-statuksemme tarvitsemaamme lajitunnettuutta, apurahoja OK:lta huippuampujille ja tulevaisuudessa toivottavasti apua myös valmennuksemme kehittämiseen. Näistä hyötyvät varmasti niin tähtäin- kuin taljajousiampujammekin, joten oli todella mahtavaa, että Pohjan Jousen Mari Piuva sai Brysselin EM-kilpailujen aikana järjestetyssä olympia-karsintakilpailuissa hankittua itselleen (ja Suomelle) paikan Ateenan koneeseen! Olisimme olleet melkoillailla alkutekijöissä Pekingin olympiadia ajatellen ilman Marin loistavaa menestystä!

Toivon nyt valmennus- ja harjoittelu rauhaa maahan, sillä viime vuosien eri jousityyppien jatkuva kuka on kuka-riitely vie kaikilta jousiampujilta voimia ja harjoitteluintoa! Liiton valmennus- ja edustuslinjaukset tulevat ottamaan tulevina vuosina molempien jousityyppien ja kaikkien eri kilpailumuotojen satsaukset varmasti mahdollisimman oikeudenmukaisesti huomioon.

Ennen Pekingin olympialaisia meillä on vielä monta arvokilpailua edessämme. Liitto tulee lähettämään jokaiseen tärkeään arvokilpailuun edustusampujia tarkan matkabudjetoinnin mukaisesti mitä ilmeisimmin siten, että karsintakisoissa

menestyneiden matkat maksetaan täysmääräisesti ja muidenkin matkaan lähtijöiden kuluihin Liitto pyrkii mahdollisuuksiensa mukaan myös osallistumaan.

Edustustehtävissä on jokaisen aina kuitenkin muistettava, että kuuluu matkalla Suomen edustustiimiin ja toimii joukkueen yhtenä tärkeänä lenkinä, vaikka joutuisi itse maksamaan matkastaan osan. Yhtenäinen, positiivinen joukkuehenki koko tiimissä on todella tärkeätä, sillä arvokilpailut ovat aina hyviä hermoja kysyviä ja malttia vaativia tiukkoja tilanteita, ja jo yhdenkin ampujan kiukuttelu tai sooloilu aiheuttaa sekaan-nusta ja turhaa jännitettä.

Näille edustusmatkoille SJAL lähettää myös joukkueenjohtajan, joka huolehtii jo ennen matkalle lähtöä ja etenkin kisapäivien aikana joukkueen moninaisista juoksevista asioista. Tällä hetkellä tämä teamleader on liittohallituksen päätöksellä SJAL:n toiminnanjohtaja Timo Rantanen. Mielestäni matkoille ei ole syytä lähteä myöskään ampujien henkilökohtaisia valmentajia, vaikka he maksaisivat itse matkansa, eikä turisteja. Kaikki ylimääräiset henkilöt lisäävät turhaan tiimissä erilaisia jännitteitä.

Mari Piuva keskittyy nyt tähtäimessään Ateena, me muut voimme kääntää katseemme vähän kauemmas tuleviin arvokisakoitoksiin. Toki seuraamme kaikki silmä tarkkana Marin menestymistä Ateenassa

netistä ja toivottavasti myös TVstä. Seuraavat tauluammunnan MM-kisat ammutaan 2005 Espanjan Madridissa, jossa on jaossa Pekingin olympiapaikat, joten jo tänä kesänä sinun kannattaa ottaa harjoittelu ja valmentautuminen jo ihan tosissasi, mikäli haluat olla huippukunnossa lähivuosina. Maailmalla 1300 pistettä FITA:lla on arkipäivää, meillä Suomessa se on juuri nyt vähän niinkuin haamuraja. Kunnolliseen tulostuntoon pääsemistä auttaa varmasti se, että hankit itsellesi mahdollisimman pian henkilökohtaisen valmentajan ja aloitat hänen avustuksellaan tuloshakuisen harjoittelun.

Toivon, että jokainen suomalainen seura ja harrastaja uskoo lajimme valoisaan tulevaisuuteen entistä vankemmin ja on valmis tekemään työtä, niin oman seuransa, kuin oman kilpailumenestyksensä eteen. Jokainen meistä SJAL:n hallituksessa on ainakin selkeästi päättänyt paiskia pyyteettömästi työtä lajin yleisten ja yhteisten edellytysten paranemisen eteen.

Pirkka Elovirta ■ SJAL:n puheenjohtaja

**Websivujemme
salasana on nyt:
talja**

Käyttäjätunnus on
muuttumaton sjal

Kaarien linjaaminen.

Välinehuoltoa

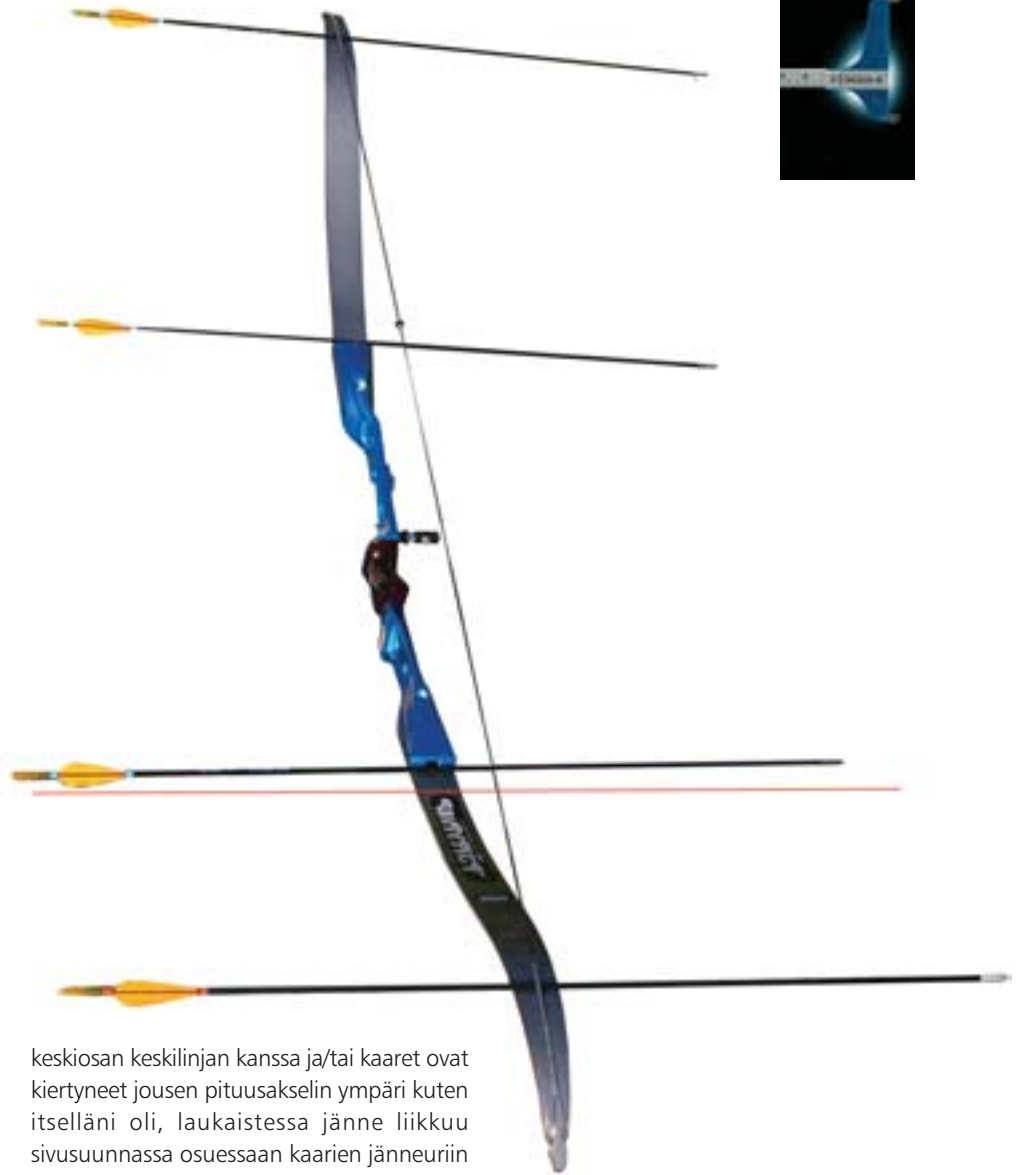
Kun aikoinaan ostin Eollan keväällä 1997, uskottelin itselleni että keskiosa on vinossa alapäästä oikealle. Annoin asian olla, koska kyseessä ei ole liikkuva osa. Kun sittemmin vaihdoin kaaret pari paunaa löysempiin Power Recurveihin, totesin jälleen saman asian: suorat kaaret, vino keskiosa. Annoin asian edelleen olla, ja keskityin olennaisempiin asioihin.

Ampuma-asentoni on jatkuvasti ollut kovin herkkä sivusuuntaisille värähtelyille. Ja kun viime ajat olen harjoitellutkin kovin vähän, uskottelin vain värähtelyjen olevan miehen heikkoutta. Olin väärässä. Vika olikin koko ajan jousessa! Eräessä Gladen muutama kesää sitten olleessa numerossa oli artikkeli kaarien linjaamisesta oikein viimeisen päälle, perusteluineen kaikkineen. Kävin juttua uudestaan ajatuksella läpi tässä eräänä päivänä, ja ensimmäiseksi totesin langan avulla että keskiosani on aivan suora. Siispä kaarien kimppuun.

Power Recurveissa on takana säädettävä epäkeskonasta (joista toinen tietenkä irtosi kaaresta...) jolla kaarta voidaan sivusuunnassa säätää. Nämä säädöt olivat olleet nollilla koko ajan. Käänsin kummankin kaaren nastan ääriasentoon oikealle, ja... jänne asettui ensimmäistä kertaa jousen keskilinjalle koko keskiosan matkalta. Olin ekstaasissa.

Sitten päätin kokeilla Gladen artikkelissa mainittua testiä. Lähtökohta on että kaarien kärkien tasopinta, siis kaaren pinta, tulee olla tasan tarkkaan samansuuntainen kaaren tyven pinnan tai keskiosan kuvitellun poikkipinnan kanssa eli kaareissa ei saa olla kiertoa jousen pituusakselin ympäri. Asiaa voi tutkia seuraavasti: Laita jousi vaikkapa telineeseen ja pujota nuolet jänneen alle, yksi nuoli kumpaankin päähän, lähelle lavanärkeä. Laitoin lisäksi nuolet myös lapojen tyvien päälle keskiosan päihin, jotta minulla olisi joku tuntuma jousen keskiosan tasopinnan suunnasta. Nyt, kun katsotaan jännettä pitkin, tulisi kaikkien nuolten olla samansuuntaisia. Onko? Ehei! Toinen kaari kiertynyt toiseen suuntaan ja toinen kaari vielä enemmän toiseen suuntaan! Ei ihme että tähdätessä tärisee.

Mikäli kaari ei taivu keskilinjaansa myöten tai ei ole samassa linjassa jousen

keskiosan keskilinjalla ja/tai kaaret ovat kiertyneet jousen pituusakselin ympäri kuten itselläni oli, laukaistessa jänne liikkuu sivusuunnassa osuessaan kaarien jänneuriin tai niille paikoille. Koska nuoli ei tällöin ole enää hyllyssä kiinni, jänneen sivusuuntainen liike poikkeuttaa myös nuolen aiotulta radaltaan.

Ratkaisin kiertymisongelman laittamalla teflon-liukuteippiä (ei putkikierriteippiä) Eollan vetovoiman säätöpallojen alle. Kolme teippisuikalettä toisen palan alle ja kaksi toisen palan alle toiselle puolelle. Laitoin jälleen nuolet jänneen alle, ja Voilä! Ei enää kiertoa. Ja jänne kulki edelleen jousen keskilinjaa pitkin.

Näiden toimenpiteiden jälkeen laitoin kaikki välineet kiinni jouseen ja kokeilin vetoa. Pysyy ihan paikallaan, ei tärisee... Yritin oikein ravistella mutta ei, aivan rauhallinen. Kokeilin jopa erilaisia painoja vakaajissa, mutta nekään eivät tehneet olennaista vaikutusta. Aiemmin olen ollut siinä käsityksessä, että tarvitsen

paljon painoa vakaajiini tärinöiden vaimentamiseksi. En tarvitse enää.

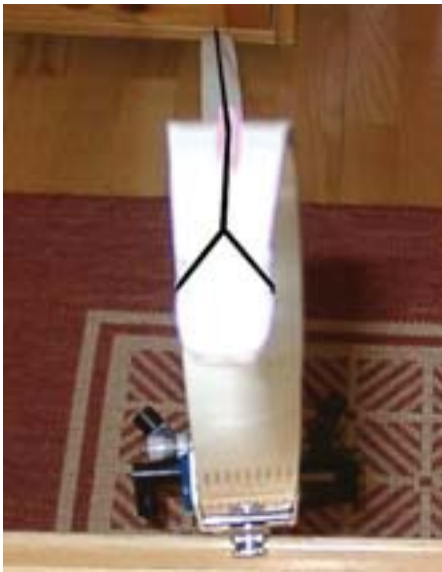
Elikkä kertauksen vuoksi kaksi päävaatimusta jousen linjaamiseksi: Kaarissa ei saa olla kiertoa jousen pituusakselin ympäri. Jänneen tulee kulkea samassa linjassa kaarien ja keskiosan keskilinjalla.

Nämä kaksi vaatimusta on myös helppo toteuttaa paljaalla silmällä. Gladen artikkelissa puhuttiin myös tarkasta mittaamisesta erikoispöydällä, mutta enpä usko että kovinkaan monelta löytyy tarpeeksi suurta pöytää jonka päälle jousi viritettynä mahtuu ja jonka pinnan korkeuserot ovat vähemmän kuin 0,1 mm. Että se siitä.

Vääntyneen lavan oikaisu.

Välinehuolto

Varsinkin harjoitusjousissa saattavat lavat ajan oloon vääntyä sivulle, jolloin jopa jänteen luiskahtaminen urasta on mahdollista. Veikko Virran jousenrakentamisoppaassa on selostettu, että lapa voi muokata kun lämmittää sen uunissa. Uunin käyttö on hankalampaa kuin kuuman ja kylmän veden. Hiusten kuivaajalla lämmittäminen saattaa aiheuttaa epätasaista ja hallitsematonta lämpenemistä. Seuraavissa kuvissa näkyvä yksinkertainen järjestely on osoittautunut toimivaksi. Menetelmää ei suositella muille kuin tekeville ja kokeileville puuhastelijoille ja vastuu on tekijällä – kannattaa kokeilla ensin naapurin jouseen.

Kuva 1. Vääntyneen lavan havaitsee parhaiten katsomalla jännettä pitkin, jolloin lavan pään sivumutka näkyy selvästi. Kuvaa on vähän retusoitu, jotta jänne näkyy.

Kuva 2. Välineiksi sopii laudan pätkä, kaksi liimapuristinta, notkeaa rautalankaa, rätti ja veden keitin (ei välttämättä Beiterin). Kun kiehuvalle vedelle kastellaan lavan ympäri kääritty rätti, niin lämpötila nousee Virran suosittelemaan noin 80 asteeseen. Pari pannullista eli noin 10 minuuttia riittää lämmitystä. Ennen lämmittämistä tietenkin vängätään rautalangalla sellainen veto, että lapa on kääntynyt vähän enemmän kuin tarpeeksi.

Kuva 3. Kylmä suihku lopuksi jäähdyttää lavan haluttuun asentoon.

Kuva 4. Tulos on hyvä. Hiilikuitulavan oikaisu onnistui. Jos oikaisun määrä on sentti, niin kokemuksesta huomaa, että esipingoitus langalla on oltava noin kaksi senttiä, koska irrotuksen jälkeen lapa palautuu jonkin verranlämmitystä.

Tuumasta toiseen, paunoista potkua.

Taustatietoa

Lukiessasi jousiammuntatekstejä, et voi olla huomaamatta, että lajimme on valtoimenaan meille eurooppalaisille vieraita anglo-amerikkalaisia pituus- ja voimamittayksiköitä. Nämä jousiammuntaan oleellisesti liittyvät "vanhoilliset" luvut voivat monille uusille harrastajille olla vähän vaikeita ymmärtää. Yritän alla vähän selventää näitä mittayksiköitä, sekä muutamia muitakin jousiammuntasanastoon liittyviä termejä.

Pauna

Pauna on vanha englantilainen painomitta, joka on kiloina ilmoitettuna 0,454 kiloa eli noin puolikiloa. Jos jousestasi vetämät paunat ovat puntarissa esim. 12 kilogrammaa ovat jousesi paunat vastaavasti 26, 4 paunaa. Luku 12 jaetaan 0,454 = 26,4 #. Paunan merkki on #. Jousissa merkintä voi olla taiteellisempi, mutta tarkoittaa samaa.

Tuuma

Tuuma on Englantilainen pituusmitta ja millimetreissä se on 25,4 mm. Nuolen pituudet ilmoitettiin aikaisemmin poikkeuksetta tuumissa, mutta nykyisin taulukot ilmoitetaan sekä tuumissa että milledissä ja sentsissä. Jousen pituus ilmoitetaan tuumissa esim. 68 " 28 # . Ensimmäinen luku kertoo jousen pituuden 68 tuumaa jolloin janteen pituudeksi jännepukissa noin 165 cm, toinen luku 28 paunaa on mitattu vanhoissa jousissa vetopituudella 28 " eli 71,12 cm, jousen ikkunaleikkauksen etureunaan ja uusissa jousissa 26 tuumaa eli 66,4cm kahvan pohjaan eli plungerin keskelle. Käytännössä tämä on lähes sama, riippumatta siitä kumpaa mittaustapaa käyttää.

Graini

Graini on vanha painomitta ns. hippumitta. Eastonin nuolitehdas ilmoittaa esim. A / C / E hiilikuitunuolen putkien ja kärkien painot aina graineina. Yksi Graini on grammoissa 0,0648 grammaa ja yksi gramma on 15,43 grainia. 1 gramma jaetaan 0,0648 lla saadaan 15,43 grainia. Jos nuolesi paino on esim. 20 grammaa, se on 308,64 grainia.

Nuolen painoprosentin laskeminen

Alumiini- nuolissa painoprosenttia oli aikaisemmin melko vaikeaa säätää, koska kärkiholkkeja oli saatavana vain 7% ja 9%:na. Jos käytit pitkiä kumisulkia painoprosenttisi putosia ja nuolestasi saattoi tulla epävakaa. A / C / E hiilikuitunuoli on painoprosentin säätöön ylivoimainen ja tehtaan suositus painoprosentista on aika laaja noin 10-17 %, koska nuoleen on saatavana eripainoisia kärkiholkkeja ns. inserttejä ja eri painoisia ruuvattavia kärkiä.

Painoprosentin lasku on helppoa! Mittaa ensin nuoliputken pituus ilman kärkeä nokin pohjaan. Sitten haet joko tuen kanssa tai sormen päällä nuolen tasapainokohdan. Pistä kynällä merkki tähän kohtaan nuolta ja mittaa nyt nuolen keskikohta ja merkkää sekin. Mittaa matka keskikohtasta tasapainokohtaan (esim. 70 mm). Jos nuoliputken pituus ilman kärkeä on 700mm on painopiste 10 %:a nuolen keskipisteen etupuolella. Lyhennys tästä on F. O. C. Jaa nyt 700mm:ä 70mm:llä ja kerro se sadalla. Nuolesi painoprosentti on 10%.

Spline

Spine- taulukkoa, eli nuolen taipuma- vertailutaulukkoa on hyvä osata tulkita oikein. Taulukko toimii siten, että 29 tuuman nuoliputkeen laitetaan tuet, joiden etäisyys toisistaan on 28tuumaa (71,12 cm). Pane

sopiva paino roikkumaan nuoliputken keskipisteeseen ja katso paljonko nuoli taipuu projisoiden sitä esimerkiksi millimetripaperia vastaan. Paino, jota taulukossa käytetään on 1,94 paunaa, eli 880 grammaa. Tällainen taipumataulukko on käytössä ainakin Eastonilla ja taipuma ilmoitetaan siinä aina tuuman tuhannesosissa. Jos nuolesi on esimerkiksi A/C/E 570, se on 570/1000 - osatuumaa, mutta vain ensimmäinen luku ilmoitetaan taulukossa. Eastonin vertailutaukossa taipumat ovat 1700 – 200 välillä. Mitä suurempi luku on, sitä notkeampi on nuoliputkesi ja toisin päin. Mitä pienempi luku on, sitä jäykempi nuoliputkesi on. Tätä vertailutaulukkoa voit käyttää hyväksesi tilanteessa, jossa sinulla on hyvin toimivat hiilikuitunuolet ja haluaisit hallissa ampua vastaavilla alumiini- nuolilla. Löydät vertailutaulukosta suoraan sinulle sopivat alumiini- nuolet. Asia ei tosiasiassa ole aivan näin yksinkertainen, sillä sinun täytyy vielä lisäksi oppia ymmärtämään kärkipainon ja sulkien vaikutukset nuolesi käyttäytymiseen.

Jousiampujalehti ■ Juhani Savola ■ Arcus

In Memoriam

Jousiammuntaseura Wilhelm Tell ry kunnioittaa edesmenneen entisen puheenjohtajansa **Raoul Rafael Ressler**in muistoa. Hän oli syntynyt Tuusulassa 13.2.1922 ja nukkui pois Helsingissä 4.5.2004. Hän oli "rakastunut" lajiin ja toimi myös Helsingin Jousiammuntapiiri ry:n pitkäaikaisena puheenjohtajana.

Wilhelm Tell ry

Henkilökuvassa

Nimi: Juhani Pylkkä
 syntynyt: 20.01.1988 Vaasassa
 Seura: Vaasan Diana-57.

Vuonna 1993 Juhani kokeili ensikerran jousiammuntaa, silloin hänellä oli muoviputki viritettynä jouseksi. Seuraavaksi hän siirtyi seuran jouseen, jolla hän ampui pari kautta. Jonkun ajan kuluttua Juhalle hankittiin oma tähtäinjousi ja siitä se sitten lähti harrastus ja kilpaileminen käyntiin. Taljajouseen hän siirtyi vuonna 1998. Jousimerkki oli silloin Hoyt Magic. Seuraava Juhani taljajousi hankittiin vuonna 2001 eli Martin Phantom Z. Uusin Juhani hankinta on vuonna 2004 hankittu Hoyt ultra XT 2000.

Harjoitus- ja kilpailutaustaa

Juhani kilpailumenestyksen huippukohtia ovat olleet vuonna 1999, kun hän ampui kaikilta FITA-matkoilta SE-tulokset. Vuonna 2002 hän oli Junioreiden MM-kilpailuissa 18. Vuonna 2004 hän ampui 12 nuolen finaalissa ME-tuloksen 118p! (Liite seurannat)

Juhani harjoitteet ovat koostunut tauluun ammunnasta keskimäärin vuodessa kertaa viikossa + kilpailu. Juhani käy koulun yläasteella liikuntapainotteista luokkaa, jolla liikutaan paljon. Liikuntatunteja on 8 tuntia viikossa. Tunnit ovat koostuneet pääasiassa pallopeleistä, uinnista, hiihdosta, luistelusta sekä monipuolisista liikuntateoriatunneista.

Juhani on käynyt luokan kanssa tutustumassa myös muihin lajeihin vuosittain, ilmakivääriammunta, keilailu, golf, suunnistus, kuntosali ovat tulleet tutuiksi. Talvella ammutaharjoituksien jälkeen Juhani on tehnyt voimaharjoituksia, jotka ovat koostuneet penkkipunnerruksista ja ylätaljalla tehtyihin 15-20 toistosarjoihin. Myös kaveriporukoissa ja koulun kuntopiireissä Juhani on hankkinut voimaa. Juhani leuanvetoennätys on 15 kertaa ja penkkipunnerruksessa on noussut 90 kiloa.

Harjoituksessa olemme kiinnittäneet huomiota laukauksen rentoon taaksepäin tehtyyn läpivientiin ja siihen, että suorituksen jälkeenkin asento säilyy sortumatta eli kamat jäävät paikoilleen! Normaalin osumien, asennon ja suoritusten tarkkailun välillä Juhani

on myös ampunut tulosta. Jousi trimmataan, jos on tarvetta: Jousen mitat, paperitesti, vetopituus, laukaisulaitteen säädöt tarkistetaan ja säädetään. (Välineliite)

Juhalla on hyviä ominaisuuksia kilpailutilanteisiin. Hän ampuu yleensä kilpailuissa paremmin kuin harjoituksissa. Tietty rentous on ominaista Juhalle, hän ei hätäile eikä liiallisesti ajattele tulosta vaan keskittyy enemmän suoritukseen.

Hän myös mielellään seurustelee täysin rennosti kisoissa ja vapaa-aikanakin hänen kaveripiirinsä on suuri. Joku voi kysyä, oliko Juhani ampuma ME tulos sattuma. Oma arviointini on, että tähän kovatasoiseen tulokseen pääsemiseksi on Juhani tarvinnut kaiken harrastusvuosiensa antaman osaa-

misten, sekä kansallisten kilpailujen menestysten tuomaa varmuutta ja toki myös tiukkaa valmennusta. Suurin tekijä on kuitenkin Juhani selkeä lahjakkuus jousiammunnassa. Jatkossa huipputuloksiin pääsemiseen hän tarvitsee yhä kaikkien jousiammunnan osa-alueiden lisää harjoittelemista ja entistä suunnitelmallisempaa valmennusta. Hyvä tuurikaan ei varmasti myöskään ole pahitteeksi.

Harjoitteluvinkki

Laukaisuharjoittelua missä tahansa.

Taljajousiammunnassa oikean, rennon laukaisutekniikan oppiminen on oleellinen osa osumista. Vaikka taljasi olisi viritetty teknisesti huippukuntoon, mutta laukaisusi ei toimi, et osu! Törmäsin itse tähän ongelmaan ampuessani viime sisäkaudella taljajousella. En kertakaikkiaan oppinut

Pistä lenkki peukalosi ympäri kuvan osoittamalla tavalla ja voit nyt lenkin ja laukaisulaitteesi avulla hioa laukaisutekniikkaasi missä tahansa; kotona, töissä tai vaikka koulun välitunnilla,

Laukaisuharjoittelulenkin avulla voit harjoitella ilman joustia oikeaoppisen

tekemään rentoa, hallittua laukaisua, vaan aina kun sain tähtäimen keskelle kymppiä, hyökkäsin hermostuneesti liipasimen kimppeun ja missejä tuli tuhka tiheään! Ostin itselleni amerikkalaisen huippupalja-ampujan Larry Wisen kirjoittaman kirjan Core Archeryn (ISBN 6-913305-18-9) ja löysin siitä monia hyviä vinkkejä oikeaoppisen laukaisun tekemiseen. Tässä sinulle vinkiksi kirjasta löytämäni hyvä ja tosi yksinkertainen väline oikeaoppisen laukaisun harjoitteluun.

Tee ohuehkoista, kestävästä nyöristä tarkkaan vetopituutesi mittainen lenkki. Lenkin pituus on helppo säätää juuri tasan vetopituuttasi vastaavaksi solmukohdasta.

selkävedon löytymistä ja vedossa tarvittavien lihasten käyttöä, opit hyvän ankuroinnin ja lisäksi sen avulla pääset helpolla myös täysin nuolen taakse oikeaan vetolinjaan. Voit samalla tarkkailla olkapäitteesi asentoa ja laukaisulenkin avulla opit myös täysvedon tunteen ja pystyt jopa säätämään laukaisulaitteesi liipasimen herkkyyden juuri mieleiseksesi. Lenkin avulla voit "laukoa" paljon, sillä sinun ei tarvitse käyttää loppuun voimiasi jousesi jännittämiseen, vaan voit pelkästään keskittyä laukaisuharjoitteluun.

Jousiampujalehti ■ Pirkka Elovirta

Minne ovat kilpailuilmotukset kadonneet?

Tässä lehdessä ei ole juuri ainoatakaan kilpailuilmotusta. Kilpailuilmotukset ovat kuitenkin lehden imagolle tärkeitä ja varmasti aina luettuja. Jos niiden puuttuminen johtuu seurojen säästämisestä, tulen ehdottamaan, hallitukselle, että Liitto voisi julkaista kahden palstan kilpailuilmotukset tästä eteenpäin

täysin ilmaiseksi!

Kun seurasi järjestää SM-kilpailut se voi lähettää lehteen puolen sivun ilmoituksen hintaa 20 euroa ja kokosivun ilmoituksen 40 euroa. Jousiampujalehden toimitus myös avustaa ilmoituksen laadinnassa, mikäli sen tuottaminen seurassasi on hankalaa.

Pääasia on, että Jousiampujalehteen tulee mahdollisimman paljon kisailmoituksia, sillä lehden saavat ja lukevat kaikki SJAL:n jäsenet, sen sijaan nettisivut ja sähköposti-ilmoitukset eivät vielä suinkaan tavoita kaikkia.

Jousiampujalehti ■ Pirkka Elovirta

FBF betjänaar också de svensktalande medlemmar.

En onämd bågskytte från Västra-Nyland ringde här om dagen till Finlands Bågskytteförbunds byrå och var mycket bekymrad över att det inte mera står Bågskytte-rubriken på Jousiampujalehtis framsida. Tyligen var han i verkligheten rädd att finlandssvenskarna inte mera får betjäning på deras modersmål hos oss. Ingen fara, FBF är ännu ett tvåspråkigt sportförbund, liksom den har varit från alla första början! Timo Rantanen FBFs verksamhetsledare vid byrån talar också svenska. Kanske inte helt flytande, men tillräckligt ändå. De att det inte mera finns någon svensk text på den annars helt på finska skrivna bladet, betyder inte att man inte kunde få in artiklar i Jousiampuja-bladet också på svenska. Tvärtom alla intresanta bågskytte artiklar på svenska är också mycket välkomna, om bara någon vill skriva dem. Jag föreslår här nu att någon av er svensktalande kunde skriva ett stycke om alla de svenska namn som vi har på bågskyttarens utrustning; pilar, spetsar, fjäder o.s.v. så att vi som talar finska även lär oss de svenska uttrycken.

Har en riktig bra bågskyttesommar, ni alla och glöm inte att öva, tävla och njuta!

Pirkka Elovirta ■ ordförandet för FBF

SJAL:n sääntökirjan 1.§

Nimi, kotipaikka ja kieli

Yhdistyksen nimi on Suomen Jousiampujain Liitto ry ja ruotsiksi Finlands Bågskytteförbund rf. Yhdistyksen nimestä käytetään kansainvälisissä yhteyksissä epävirallista englanninkielistä nimeä Finnish Archery Association. Liiton kotipaikka on Helsingin kaupunki. Yhdistystä nimitetään näissä säännöissä liitoksi. Liiton kielet ovat suomi ja ruotsi. Pöytäkirjakielenä on suomi.

Valmennusvinkkejä

Olen seurannut suomalaisia ja ulkolaisia jousiampuja erilaisissa kilpailutilanteissa jo yli 15 vuoden ajan ja olen täysin vakuuttunut siitä, että kilpailujen parhaat ampujat myös aina haluavat ja uskaltavat olla voittajia!

Kisaviivalla on aina jousiampuja, joilla on mukanaan tukku loistavia selityksiä sille mikseivät he voittaneetkaan kisaa. Useimmiten he selittävät menestymättömyyttään huonoilla välineillä, mutta mukaan mahtuu myös runsaasti niitä, joita erilaiset odottamattomat olosuhteet rassaavat niin ettei kertakaikkiaan hyviä osumia synny! Ammuin vuonna 1990 Maltalla kansainvälisessä Fita-kilpailussa surkeat 962 pistettä aivan tolkuttomassa tulessa. Tuulesta johtuen ammuin useita nuolia ohi taulun takana olleeseen pöpelikköön. So what! Kilpailun voittanut intialainen nuori jousiampuja ampui samassa kelissä yli 1200 pistettä! Hän halusi voittaa tuuli tai ei ja hän myös voitti. Jousiammuntakilpailu on osallistujilleen aina henkinen kamppailu, jossa heikkohermoiset sortuvat ja mieleltään vahvat korjaavat mitalit ja kunnian.

Väitänkin tässä yksioikoisesti, että jousiammuntakilpailun voittaminen on puhtaasti tahtoasia. Jos et tahdo voittaa, et varmasti myöskään kilpailua voita! Jos kuitenkin haluat olla voittamaton, on sinun itse opeteltava sellaiseksi.

Ensimmäinen askel kohti tätä aivan saavutettavissa olevaa realistista päämäärää on, että lopetat selittelyt, niin itsellesi kuin muillekin. On aivan turhaa selitellä, sillä selittelyjäsi tuskin kukaan uskoo. Vaikka uskoisikin, eivät he sinua sympatisoi. Säälä on näet sairautta!

Toinen edistysaskel on, että olet täysin tyytyväinen omiin ammuntavälineisiisi, etkä erehdy väärään aikaan haikailemaan sellaista jouta tai välinettä mitä sinulla ei ole. Mielestäni hienoin esimerkki tällaisesta jousiampujasta, joka todella luottaa omiin välineisiinsä on vaasalainen, moninkertainen Suomenmestari ja nykyään jo ikämiessarjassa ampuva Olavi Laurila, jota en ole koskaan kuullut syyttävän välineitään tappioistaan. Jos voittoa ei sinä päivänä Olaville tullut, oli

Kaikki me halutaan olla voittajia.

vika reilusti miehessä, ei välineissä! En tässä suinkaan väitä, ettei välineillä ole minkäänlaista osaa menestymisessäsi, sillä selvää on että olivatpa välineesi millaiset tahansa, niiden on oltava tottakai parhaassa mahdollisessa kilpailutrimmissä! Jos et usko minua, sinun kannattaa mennä jousikauppaan ja ostaa kalleimmat välineet mitä Euroilla saa. Olen varma, että huomaat yllättävän pian, ettei osumat sittenkään ole välineistä kiinni, vaan sinusta.

Kolmas askel kohti huippua on itseluottamus. Jo jonkin aikaan jousiammuntaa tosissaan treenannut nuori oppilas tuli kerran nyt jo edesmenneen ja legendaksi muuttuneen valmentajansa Al Henderssonin puheille ja tivasi häneltä onko jousiammunnassa oikotietä onneen? Ampuja oli selvästikin kyllästynyt puuduttavaan harjoitteluun ja halusi päästä nopeasti ja helpolla urallaan eteenpäin. Al mietti hetken ja vastasi sitten yllättäen, että on! Hän lisäsi hetken tarkkailtuaan oppilaansa reaktioita, että usko itseesi, niin menestyt. Aivan päivän selvä juttu! Jos et usko voittomahdollisuksiisi, et voi myöskään voittaa. Ongelma tässä kohdassa on vain siinä, ettet voi saavuttaa itseluottamusta aivan yhdessä yössä. Se vaatii aikaa ja todella syvälle itseesi paneutumista.

Eteisen peili on itsetutkiskeluusi hyvä apuväline, siitä näet nimittäin yllättävän kirkkaasti niin menneet epäonnistumisesi kuin tulevat onnistumisesikin! Jos korvienälin rassaaminen todella alkoi kiinnostamaan ja osaat englantia, hae käsiisi amerikkalaisen huippuvalmentajan Al Henderssonin kirja *Understanding Winning Archery*. Kirjasta on aivan turha hakea jousen vitysohjeita, mutta ohjeita henkisen kantin pitävyyteen siitä löytyy sitäkin enemmän. Hyviä ammuntaneuvoja ja vitysohjeita löytyy monikertaisen maailmanmestarin Richard McKinneyn kirjasta *Simple Art of Winning*.

Neljäs askel ylöspäin kilpailu-uralla on varmasti vähän yllättäen kilpailu-minen! Sinun on turha kuvitella, että pelkkä harjoittelu kotiradalla tekee sinusta jonain kauniina päivänä mestarin. Kilpailutilanne on aivan toinen kuin kotiradalla tuttuun ihmisten keskellä harjoittelu! Usein yllättäviäkin ja aina erilaisia kilpailutilanteita on harjoiteltava kilpailemalla! Jokaisessa seurassa on tänä päivänäkin sellaisia harrastajia, jotka eivät tätä usko, vaan harjoittelevat päivästä päivään, nuoli nuolen perään kuvitellen, että näin toimimalla heistä jonakin päivänä tulee voittajia! Jos et uskalla alusta alkaen lähteä mittaamaan kulloisiakin

kykyjäsi kilpailuihin, on sinun aivan turha luulla kehittyväsi voittajaksi!

Viides askel löytyy pelkojen voittamisessa. Voittamisen pelko on aivan todellinen inhimillinen ongelma jousiampujalle. Vaikka jokainen meistä varmasti haluaa olla voittaja, harva meistä uskaltaa kuitenkaan sellainen olla. Huomaa myös, että voittamisen pelolla on monia peitenimeä kuten; kyläkauhu, työkiireet, välinerikko, keho sää, rahapula, huonot nuolet, jne, jne. Tietenkin on paljon helpompaa olla kilpailussa viimeinen, kuin ensimmäinen! Sorry, mutta kunnia kuuluu ainostaan ja vain voittajalle! En muista ainuttakaan jumbosijalle ampunutta jousiampujaa nimeltä, lukuunottamatta itseäni. Olin näet elämäni ensimmäisessä kisassani Salossa keväällä vuonna 1984 viimeinen, mutta kokemus kannusti minua yllättävästi kilpailu-urallani eteenpäin. Pelko rohkeasti pois ja mukaan kilpaillemaan!

Kuudes askel on onnellisuus ja positiivisuus. Tapasin muutamia vuosia sitten Etelä-Venäjällä Sukhumissa kevätkuulakilpailuissa, jossa olin suomalaisten ampujien joukkueenjohtajana amerikkalaisen ikämieskilpailijan Ed Eliasonin. Hän oli todella ufo jousiampujaksi, sillä hän oli kaikin tavoin ja kaiken aikaa positiivinen. Hän muun muassa kehoitti kilpailijoita kiertämään rauhallisesti kävellen ennen kilpailua koko kisakentän ympäri kulmasta kulmaan, jotta ammutakenttä tulisi henkisesti tutuksi. Hänen mukaansa kisakenttä on monille täynnä pimeitä, tunnistamattomia ja pelottavia paikkoja. Kilpailuihin lähdetään aina positiivisin mielin ja kilpailuenttä on todellisuudessa mukava paikka, joka kannattaa ottaa kokonaan henkisesti haltuun. Kävelykierros vetreyttää lisäksi kisamatkan aikana puutuneet jalatkin mukavasti. Ed jopa hoki kierroksellaan itselleen "This is a happy place". Totta, jousiammuntakisa on mukava tapahtuma, josta kannattaa ottaa koko ilo irti! Siis be happy, äläkä kurtistele koko ajan otsaasi, se näet muuttaa ankkurointiasi ja tähtäystäsi ja näin mutkistaa tietäsi voittajaksi!

Seitsemäs askel on säänsieto-kyvyssäsi. Jousiammunta on joka sään kilpailulaji, ei suinkaan siis vaan kauniin ilman harrastus. Harjoittele ampumista myös sateella ja kovalla tuulella, sillä sinun täytyy oppia tuntemaan sääolosuhteiden vaikutus jousesi käyttäytymiseen ja tietenkin myös

itseesi. Vain kerran olen nähnyt kilpailun keskeytettävän sateen vuoksi ja koska jousiammuntakentät yleisimmin ovat aukeilla paikoilla, niillä yleensä myös tuulee! Jos harjoittele vain tyynellä, et varmaankaan osaa ampua tuulessa! Koska sää saattaa yllättävästi vaihdella pitkän jousiammuntakilpailun aikana, on sinulla oltava aina mukana sopivat varusteet joka keliin. Usko tai älä kesällä jopa lämpimästi vuoratuille kintaille löytyy käyttöä, ja myös froteiselle pyyheliinalle, jolla voi kuivata naaman ja jousen vesikelillä.

Kahdeksas askel on jo aivan huipun tuntumassa, mutta huomaa että mitä ylemmäksi tulet, sitä ohuemmaksi ilma käy huipulla. Jännityksen kasvaessa hengitys käy raskaammaksi ja henkinenkin kunto saattaa pettää. Vuorikiipeilijä Veikka Gustaffson kertoi kuulijoilleen eräässä yritysseminaarissa, että ilman riittävää peruskuntoa on aivan turha lähteä Mount Everestiä valloittamaan. Sama pätee jousiammunnan huipulle nousijoihinkin! Peruskunnosta kannattaa pitää huolta, jotta voimat ja kantti riittävät loppuun asti. Koska jousiammuntakilpailu ei ole fyysisesti mikään teräsmieskoitos, useimmille säännöllinen raittiissa ilmassa ulkoilu ja pienten käsipainojen nostelu iltaisin telkkaria katsellessasi riittää.

Enää kaksi askelta huipulle. Yhdeksäs askel on järkkymätön itsekontrolli. Ennen kisan alkua sinun kannattaa käydä mentaalisesti mielessäsi läpi koko ammutasuoritus vaihe vaiheelta, jotta kilpailun alku ei yllättäisi. Harjoittelunuolien aikana sinulla on hyvä mahdollisuus tutkia itseäsi ja jousesi käyttäytymistä. Tähtäintä kannattaa kuitenkin säätää maltillisesti, sillä osuman muuttuminen saattaa olla pelkästään kisajännityksen kohoamisesta tai valon muutoksesta aiheutunutta. Usko, että jousiammuntasuorituksessa ei ole mitään mystistä, eikä jousesi ammu sinulla, vaan sinä ammut jousellasi! Kontrolloi itseäsi koko harjoitteluammunnan ajan, äläkä päästä ajatuksiasi, saatika tekniikkaasi harhailemaan hetkeksikään. Kilpailun alettua, muista että kaikki se mitä jousesi takana nyt teet kontrollilta, näkyy osumissasi. Hengitä rauhallisesti happea keuhkoihisi, seiso ryhdikkäästi, äläkä panikoidu mistään! Vaikka siniseen verryttelypukuun sonnustautunut lehmä lentäisi viheltäen yli kilpailukentän,

toistat vain nuoli nuolen perään rauhallisesti suorituksiasi. Huolehdi jokaisessa rennossa laukauksessasi jousikätesi järkkymättömästä jälkipidosta, etkä katso nuolisi perään. Se on sitä paitsi aivan turhaakin, sillä ne osuvat katsomattasikin keskelle kymppiä! Teet yksittäisiä huippusuorituksia, etkä missään vaiheessa kilpailua laske osumiasi. Voittajalla on aina eniten pisteitä. Nuoli nuolen perään taot vain keskittyneesti keskelle kymppiä ja huomaamattasi kilpailu on ammuttu ja jäljellä on enää viimeinen askel. Kymmenennellä askeleella astut hymyillen palkintokorokkeen korkeimmalle tasanteelle ja olet huipulla!

Jousiampujalehti ■ Pirkka Elovirta ■ Arcus

Jousiammunnan maailman Ranking-tilanne

FITA on julkaissut maailman ranking-tilanteen 1.6.2004. Suomalaisten sijoitukset ovat seuraavat (suluissa 10.5.2004 sijoitus):

- Sirkka Sokka-Matikainen 12. (11.)
- Anne Laurila 15. (20.)
- Anna-Liisa Tuuttu 41. (9.)
- Naisten taljajoukkue 6. (7.)
- Mari Piuva 68. (303.)
- Jari Haavisto 21. (15.)
- Miesten taljajoukkue 16. (32.)

Mari Piuva olympiatasoinen jousiampuja.

Henkilökuvassa

Nimi: Mari Piuva
Syntynyt: 21.10.1980 Kemissä
Seura: Pohjan Jousi, Kemi

Marin kanssa ollaan harrastettu jousiammuntaa suurin piirtein saman aikaa, Mari ehkä vähän kauemmin kuin minä. Alkuvuosina en juurikaan seurannut Marin ammuntaa, pääsin vain välillä onnittelemaan häntä SM-mitaleista. Viime syksynä kiinnitin Marin harjoitusohjelmaan ensimmäistä kertaa huomiota, aina käydessäni hallilla Mari veteli tyhjään taustaan. Kyselin vaan aina "joko oot kokeillu tauluun?" Mari: "en ole vielä kokeillut"

Kilpailutulokset Marilla oli tuolloin muistaakseni jotain 563-luokkaa 18m (lähellä omaa ennätystä) Sitten Mari lähtikin Australiaan treenaamaan. Olin todella yllätynyt, kun Mari pyysi minua valmentakseen, ajattelin, että enhän minä mitään tähtäinjousiamunnasta ymmärrä. Marin tullessa Australiasta aloitimme kuitenkin yhteistyön. Päätimme vähän lisätä tulos-treeniä, että saisimme selville tarvitseeko tehdä mitään, ja todettiin että, perustekniikka on hallussa. Välillä vähän videoitiin ammuntaa ja Marikin oli vähän sitä mieltä, että "Pää on vinossa ja tärähtää laukaisussa." Sanoin siihen, että sillä ei ole mitään väliä, jos nuoli pysyy kypissä, katsottiin vain, että läpiveto on rento ja ripeä ja suoritus menee perille asti. Eli aloimme vain vahvistamaa M.V.P.T:tä (Marin vahvaa perustekniikkaa) ja sittenhän

Mari ampui uudet 581 lukemat, kommenttina vaan "tuli vaan niin pirun hyvin läpi".

70 metriä pääsimme treenaamaan Junkohalliin viikkoa ennen Oulun SM-kisoja. Tulokset olivat hyvin lupaavia Rauman EM-karsintaa ajatellen. Mutta hyllyn rikkoutuminen laski sen verran tulosta, että karsintaraja jäi saavuttamatta.

Pääsiäisviikolla käytimme konetta Ristikankaan kentällä, pääsimme ampumaan ulkoilmassa, lunta oli vielä metrin, olimme pakkojamaassa, kun EM-kisat olivat niin aikaisin. Ammunta Marilla kulki hyvin, ei tarvinnut muuta, kuin nakeltiin haifaiffeja vähä väliä. Hiukan löysättiin laukausmääriä ennen EM-kisoja.

Brysselissähän sitten menikin niin loistavasti, ettei osattu kumpikaan tällaista pommia odottaa. 8. sija EM:ssä ja olympiakarsinnan 2. Huhuh! Hypättiin neljän vuoden harppaus tavoitteissa!

Mari on loistava nuori urheilija, joka ottaa tämän homman tosissaan, ja jonka kanssa on helppo tehdä yhteistyötä.

Jousiampujalehti ■ Rauno Simula ■ Pohjan Jousi

Valintapäätös

Olympiakomitean hallituksen kokous tekee Mari Piuvan lopullisen Ateenaan valitsemispäätöksen kokouksessaan (2. valinta), maanantaina 19.7.2004.

Tervaskannot olivat SM:ssä

Ensimmäisen "Tervaskantolaissarjan" (M70) SM-mitalistien tulokset eivät kelvanneet JA-lehden toimitukselle.

Hartaasti odotettu JA-lehti 1 / 04 ilmestyi huhtikuun loppupuolella. Ulkoasultaan JA-lehti vaikutti asialliselta. Allekirjoittaneen esityksen pohjalta liittohallitus hyväksyi kokouksessaan 13.12.2003 uuden veteraanisarjan "Tervaskantolaiset" (M70). Sarja astui voimaan 1.1.2004, siitä vielä kiitos liittohallitukselle.

Oulussa pidettiin sisäkauden SM-kisat 27-28.3.2004. JA-lehden toimittaja oli antanut ansaitut kiitokset oululaisille, johon yhdymme!

Sitten itse asiaan! Suuri oli tervaskantolaissarjalaisten pettymys, kun ei SM-mitalistien nimiä edes kannattanut mainita lehden artikkelissa! Lehden tuloksistakin puuttui ko. sarjan tulokset kokonaan. Olisiko oikolukijalla ollut liian kiire?

M70 sarjan tulokset:

1. Suomenmestari Iittilä Viljo Lin-Su 411
2. Hopea Juurinen Eino LJ 388

M70T

1. Suomenmestari Eskola Rauno Hu-Ja 529

Osanottajamäärä, sarjan uutuudesta johtuen oli vielä vaatimaton, mutta uskon sen ajan myötä kasvavan, kun asia uudesta M70 sarjasta tulee tiedoksi myös lehden palstoilla! Lopuksi toivonkin, että tervaskantolaiset lähtevät runsaslukuisasti mukaan kilpailemaan omassa M70 sarjassa. Jousiammunta on hienoa harrastaa vielä veteraaniässäkin!

Rovaniemellä 25.4.2004
Eino Juurinen "Pohjolanisäntä"
I Tervaskantolainen 71 v.

Vastine: Vuoden ensimmäinen JA-lehti odotti jo vähän myöhässä vielä Oulun SM-tuloksia ennen painamista. Otin sen tulokset kiireesti heti kisapäivän jälkeen OJM:n nettisivuilta, eikä sarjaasi ollut ilmeisesti sinne vielä muistettu laittaa, joten ne eivät myöskään lehteen tulleet. Tuskinpa oikolukijakaan olisi huomannut uuden sarjasi tulosten puuttumista.

Eino, ihmettelen juttusi kovasti negatiivista sävyä kelpaamisista ja maininnan kannattavuudesta. Tottakai sarjan tulokset kelpaavat JA-lehdelle ja ne julkaistaankin, jos ja kun seurat ne muistavat liittää omiin tuloluetteloihinsa.

Jatkossakin JA-lehdessä on varmasti virheitä ja kömmähdyksiä. Pahoittelen tapahtunutta ja toivon sinulle ja kaikille tervaskantolaisille hyviä (julkaistuja) tuloksia tälle kesälle.

Jousiampujalehti ■ Pirkka Elovirta

Tuloksia 2004 | Tuloksia 2004 | Tuloksia 2004 | Tuloksia 2004

EM-karsinta

4.4.2004 Rauman Jousiampujat

N	70m	70m	Yht.	10
1. Sokka-Matikainen Sirkka	Zirko	339	338	677
2. Tuuttu Anna-Liisa	WT	331	327	658 27
3. Laurila Anne	Hood	331	327	658 25
4. Jussila Carita	Amarco	303	306	609
5. Simoska Katja	OJM	282	316	598

N	70m	70m	Yht.	10
1. Piuva Mari	Pojo	308	306	614
2. Ahonen Katri	Piili	232	147	379
Miehet talja				
1. Simula Rauno	Pojo	349	352	701
2. Patala Teemu	Tell	348	346	694
3. Simula Jouko	Pojo	346	347	693
4. Haavisto Jari	PJA	346	346	692
5. Rantanen Janne	AC-Ulvila	342	335	677
6. Lammela Marko	OJM	335	337	672
7. Kari Hannu	Hood	336	328	664
8. Poikulanen Juh	LoJA	326	326	652
9. Helmio Ari	Hood	322	324	646 25
10. Härmäläinen Kari	AJA	329	317	646 22
11. Jyrinki Harri	OJM	318	319	637
12. Hiitonen Lasse	Pojo	325	309	634
13. Vidlund Jarmo	AC-Ulvila	304	288	592

N	70m	70m	Yht.	
1. Määttä Tuomas	Pojo	319	318	637
2. Rantanen Esa	TapErä	313	310	623 19
3. Pietikäinen Antti	Ka-Jo	308	315	623 15
4. Heikkinen Reko PJA		308	313	621
5. Niskanen Janne Tell		304	313	617
6. Kangas Tomi-Matti	TJA	310	305	615
7. Norja Olli	TJA	307	305	612
8. Lindroos Tero	Diana	305	293	598
9. Turunen Teemu	Va-Jo	308	287	595 13
10. Rautiainen Markku	EBS	294	301	595 12
11. Juusola Janne	OJM	291	299	590
12. Ojala Jukka	TJA	299	286	585
13. Rynö Juha Jy-Su		291	289	580
14. Kuivalainen Pentti	Jo-Ju	288	290	578
15. Erkkilä Juha	TJA	286	279	565
16. Pajunen Jari	AJA	260	270	530
17. Erkkilä Toni	PJA	258	268	526
18. Kivela Janne Tornion	JA	243	264	507
19. Turunen Harri Robin	Hood	252	253	505
20. Hujanen Kimmo	Artemis	248	246	494
21. Järvinen Raimo	HuJA	245	242	487

N	70m	70m	Yht.	
1. Vannekari Markku	AC-Ulvila	327	328	655
2. Salminen Raimo	Ri-Jo	322	318	640
3. Lindroos Aarre	Diana	306	322	628
4. Siivonen Reijo	RJA	301	308	609

N	70m	70m	Yht.	
1. Kiskonen Aleksander	Ri-Jo	312	323	635
Miehet talja B				
1. Kinnunen Osmo	SiSu	311	318	629
2. Timonen Mika	OPartio	318	305	623
3. Antonius Jean-Pierre	Arcus	303	315	618

N	70m	70m	Yht.	
1. Seikkula Pekka	RJA	275	285	560

N	70m	70m	Yht.	
1. Järnström Kristian	RJA	304	277	581

Yhteensä 51 osallistujaa

EM-karsintakilpailun Lopputulokset:

M	alkuk.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	bonus
1. Määttä Tuomas	Po-Jo	637	106	110	106	104	109	111	104	30 1417
2. Pietikäinen Antti	Ka-Jo	623	99	106	102	101	105	106	104	25 1371
3. Norja Olli	TJA	612	103	93	105	106	103	105	106	30 1363
4. Niskanen Janne	WT	617	106	99	104	106	103	102	99	20 1356
5. Rantanen Esa	TapErä	623	101	102	98	109	102	93	100	10 1338
6. Heikkinen Reko	PJA	621	107	99	100	94	99	98	103	15 1336
7. Kangas Tomi-Matti	TJA	615	92	102	102	106	89	97	97	10 1310
8. Lindroos Tero	Diana	598	100	96	92	105	93	94	97	5 1280
MT										
1. Simula Rauno	Pojo	701	113	116	113	113	116	115	118	30 1535
2. Haavisto Jari	PJA	692	112	113	117	117	115	114	114	25 1519
3. Simula Jouko	Pojo	693	103	115	115	114	115	113	115	30 1513
4. Patala Teemu	WT	694	111	114	112	117	112	110	110	15 1495
5. Rantanen Janne	AC-Ulvila	677	110	111	111	114	110	115	113	20 1481
6. Kari Hannu	Hood	664	113	105	111	108	109	107	108	15 1440
7. Lammela Marko	OJM	672	101	103	101	109	108	106	108	0 1408
8. Poikulanen Juh	LoJA	652	109	107	107	109	104	108	107	5 1408
N										
1. Sokka-Matikainen Sirkka	Zirko	677	110	111	105	105				10 1118
2. Tuuttu Anna-Liisa	WT	658	110	109	110	106				20 1113
3. Laurila Anne	Hood	658	109	107	109	108				15 1106
4. Jussila Carita	Amarco	609	101	109	104	104				0 1027
5. Simoska Katja	OJM	598	102	104	97	100	5			1006

Piilin Juhlafita

16.5.2004 Piili

MT	1	2	3	4	Yht.	
1. Arbelius Teuvo	OJM	315	331	336	351	1333
2. Kälkajä Jukka	OJM	303	318	319	346	1286
3. Pekander Jouni	Piili	293	320	329	339	1281
4. Härmäläinen Jari	Piili	295	324	315	338	1272
M60T						
1. Jansson Stig	Ramses	324	325	324	343	
I316						
2. Edwards Paul	Piili	250	286	213	313	1062
P14						
1. Tiainen Eetu	Piili	256	278	277	316	1127
P16						
1. Huhtala Juuso	Arcus	303	306	300	334	1243
M						
1. Tarhala Vesa	Ky-Jo	262	307	308	338	1215
2. Pullinen Tero	Piili	262	307	296	331	1196
3. Iittilä Mika	Lin-Su	190	241	259	320	1010
M50						
1. Paavola Esa	Sai-Jo	313	307	310	333	1263
M60						
1. Henttonen Veikko	Sai-Jo	254	279	261	308	1102
M70						
1. Houni Paavo	Sai-Jo	207	264	235	316	1022
2. Iittilä Viljo	Lin-Su	215	236	192	290	933

Yhteensä 15 osallistujaa

Hirvensarvi-kisa 8.5.2004

Wilhelm Tell	T16	1.	2.	3.	4.	5.
1. Outi Koskinen	WT			364		
MV						
1. Jouko Väänänen	WT			365		
2. Pertti Raivio	Hood			330		
3. Riku Lahtinen	TapErä			315		
4. Jari Onatsu	Si-Su			313		
5. Lassi Pircklän	Si-Jo			296		
PV18						
1. Karri Aaltonen	WT			205		
PV16						
1. Oskar Mattsson	Si-Jo			375		
M60V						
1. Pekka Mertenan	WT			293		
2. Olavi Pusenius	Zirko			270		

M	1.	2.	3.	4.	5.
1. Urpo Rajala	WT			368	
2. Markku Rautiainen	EBS			331	
3. Pekka Kansanen	TJA			330	
4. Mika Iittilä	Lin-Su			299	

M70	1.	2.	3.	4.	5.
1. Viljo Iittilä	Lin-Su			251	
MT					
1. Juho Poikulanen	Lo-Jo			399	
2. Hannu H.Kari	Hood			378	
3. Tommi Kajjärvi	WT			374	
4. Pertti Miettinen	WT			360	
5. Pertti Nyssönen	WT			337	

M50T	1.	2.	3.	4.	5.
1. Hannu Rautio	Si-Su			384	
2. Seppo Korhonen	WT			372	
3. Tuomo Leino	NT			363	
4. Kim Kullström	Si-Su			336	
P16T					
1. Rasmus Kullström	Si-Su			370	
M60T					
1. Veikko Heikkilä	TJA			350	
2. Raimo Tuhkanen	JJA			348	
M70T					
1. Eero Kansanaho	WT			339	

Yhteensä 24 osallistujaa

Riihi-maasto

15.5.2004 Riihi-Jouset

M	m	m	Yht.	
1. Pietikäinen Antti	Ka-Jo	159	153	312
2. Rantanen Esa	TapErä	143	152	295
3. Rantanen Osmo	Artemis	156	129	285
4. Rautiainen Markku	EBS	135	141	276
5. Turunen Harri	Hood	137	120	257
6. Iittilä Mika	Lin-Su	128	128	256
7. Korhonen Toni	TapErä	123	128	251
8. Erkkilä Juha	TJA	118	119	237
9. Kansanen Pekka	TJA	114	104	218
10. Laukkanen Artturi	Ri-Jo	85	100	185

M50	1.	2.	3.	4.
1. Ojala Jukka	TJA	132	129	261
MT				
1. Haavisto Jari	PJA	172	177	349
2. Poikulanen Juh	LoJA	169	171	340
3. Kari Hannu	Hood	169	164	333
4. Helmio Ari	Hood	160	162	322
5. Juntunen Esa	Ri-Jo	156	158	314
6. Kosy Zoltan	Sai-Jo	136	136	272

M50T	1.	2.	3.	4.
1. Leino Tuomo	NT	157	163	320
2. Salminen Raimo	Ri-Jo	145	161	306
3. Kullström Kim	Si-Su	142	145	287
M60T				
1. Heikkilä Veikko	TJA	148	155	303
2. Kiskonen Aleksander	Ri-Jo	153	149	302
3. Taipale Tapio	Ri-Jo	145	126	271

M18T	1.	2.	3.	4.
1. Salomaa Ahti	TapErä	155	166	321
2. Haavisto Nico	PJA	147		

Tuloksia 2004 I Tuloksia 2004 I Tuloksia 2004 I Tuloksia 2004

Hoodin maastokisa 5.6.2004 Robin Hood

N	Nimi	Kilpailu	1	2	3	4	Yht.
1.	Harri Turunen	Hood	268				
2.	Pekka Kansanen	TJA	238				
M50							
1.	Jukka Ojala	TJA	254				
2.	Urpo Rajala	WT	244				
MT							
1.	Jari Haavisto	PJA	346				
2.	Juho Poikulainen	Lo-Ja	335				
3.	Hannu Kari	Hood	330				
4.	Seppo Korhonen	WT	322				
5.	Teemu Patala	WT	317				
6.	Nico Haavisto	PJA	283				
7.	Zoltan Kosy	Sai-Jo	267				
NT							
1.	Anne Laurila	Hood	341				
2.	Carita Jussila	Amarco	314				
M50T							
1.	Hannu Rautio	Si-Su	319				
2.	Tuomo Leino	NT	278				
MV							
1.	Sune Lindberg	Falcon	283				
2.	Jari Onatsu	Si-Su	282				
3.	Riku Lahtinen	TapErä	267				
4.	Jouko Väänänen	WT	265				
5.	Pertti Raivio	Hood	251				
6.	Lassi Pircklen	Si-Jo	222				
7.	Jussi Määttä	Pojo	198				
NV							
1.	Anne Viljanen	Si-Jo	214				
M60V							
1.	Pekka Mertanen	WT	219				
2.	Osmo Koivisto	WT	191				
3.	Olavi Pusenius	Zirko	138				
N18V							
1.	Mira Marjakoski	PJA	187				
P16V							
1.	Oskar Mattson	Si-Jo	267	72			
2.	Olli Järvenpää	Hood	267	70			
Yhteensä 29 osallistujaa							

Pitkämön Fita 5.6.2004 Kurikka

N	Nimi	Kilpailu	1	2	3	4	Yht.
P12							
1.	Hautamäki Joni	Ku-Ry	201	215	216	290	922
M70T							
1.	Lapioiahti Mauno	Ku-Ry	286	314	269	323	1192
M70							
1.	Katajamäki Kauko	Ares	266	250	237	300	1053
P16							
1.	Hautamäki Juho	Po-Jo	289	298	280	329	1196
2.	Mansukoski Antti	Ku-Ry	260	267	246	317	1090
N							
1.	Laurila Aila	Diana	233	246	263	320	1062
2.	Perälä Laura	Jo-Ju	228	211	195	282	916
MS0T							
1.	Siivonen Reima	RJA	335	337	325	348	1345
2.	Lindroos Aarre	Diana	306	311	304	338	1259
3.	Siivonen Reijo	RJA	305	317	299	319	1240
4.	Laaksanen Veijo	RJA	279	305	296	333	1213
5.	Pylkkä Urpo	Diana	253	299	305	342	1199
P16T							
1.	Pylkkä Juha	Diana	322	329	322	350	1323
M50							
1.	Viitanen Jari	TJA	271	298	285	324	1178
2.	Myllykangas Acilles	254	279	254	315	1102	
3.	Pollari Seppo	Jo-Ju	257	275	270	291	1093
4.	Seikkula Pekka	RJA	244	257	257	312	1070
M60T							
1.	Koivunen Osmo	Ku-Ry	314	333	305	338	1290
M							
1.	Kuivalainen Pentti	Jo-Ju	264	317	314	338	1233
2.	Norja Olli	TJA	280	300	295	335	1210
3.	Lindroos Tero	Diana	272	289	306	336	1203
4.	Pajunen Jari	AJA	273	297	281	319	1170
5.	Kankaanpää Vesa	Ku-Ry	241	293	280	331	1145
6.	Koskela Harri	Jo-Ju	234	282	293	321	1130
7.	Pihlajamäki Raimo	Te-Ja	252	271	272	297	1092
8.	Rinne Juha	Diana	169	242	268	319	998
MT							
1.	Kivimaa Timo	Jo-Ju	297	326	320	344	1267
Yhteensä 27 osallistujaa							

Hopealusikka-FITA Aetsän Jousiampujat 6.6.2004

N	Nimi	Kilpailu	1	2	3	4	Yht.
T16							
1.	Karjala Eveliina	PJA	269	291	294	323	
I177							
2.	Flink Jonna	TapErä	264	260	262	264	
I050							
1.	Kosy Marianne	Sai-Jo	124	194	215	299	832
M18T							
1.	Salomaa Ahti	TapErä	295	341	339	342	1317
MT							
1.	Kosy Zoltan	Sai-Jo	195	285	295	326	1101
M50T							
1.	Vannekari Markku	AC-Ulvila	325	339	300	349	1313
M60T							
1.	Rantanen Pauli	TapErä	319	337	319	344	1319
2.	Heikkilä Veikko	TJA	306	333	318	352	1309
3.	Soininen Matti	OJM	294	321	320	339	1274
P16							
1.	Huhtala Juuso	Arcus	274	300	293	327	1194
2.	Lumme Jesse	TapErä	259	257	256	296	1068
3.	Karjala Juuso	PJA	197	237	224	285	943
M18							
1.	Karjala Kalle	PJA	193	237	268	315	1013
2.	Rantanen Olli	AJA	180	217	228	272	897
M							
1.	Pietikäinen Antti	Ka-Jo	281	317	317	342	
I257							
2.	Pihlajaniemi Raimo	TJA	267	288	287	318	1160
3.	Pajunen Jari	AJA	240	269	294	320	1123
4.	Rantanen Pertti	Arcus	224	289	274	317	1104
5.	Karjala Jouni	PJA	225	270	270	320	1085
6.	Erkkilä Toni	PJA	180	255	268	311	1014
7.	Virtanen Kari	AJA	178	276	219	296	969
M50							
1.	Ahvenainen Heimo	AJA	248	262	240	305	1055
M60							
1.	Jalo Pekka	AJA	260	268	247	335	1110
2.	Hilke Rauno	TJA	227	260	221	273	981
M70							
1.	Hämälä Erkki	TJA	226	231	194	259	910
Yhteensä 25 osallistujaa							

Voikkukisa 70 m (R) 5.6.2004 Oulu Oulun Jousimiehet

N	Nimi	Kilpailu	70m	70m	Yht.
1.	Alahuhta Petteri	OJM	305	318	623
2.	Vesteri Joni	Pojo	308	309	617
3.	Möttönen Jouni	OJM	277	291	568
4.	Nahkiaisojä Tuomo	Pojo	282	283	565
5.	Palovaara Pepe	OJM	257	291	548
6.	Ronkanen Sampu	Pu-Jo	237	255	492
7.	Kivela Janne	ToJA	256	230	486
M50					
1.	Lantto Heikki	ToJA	272	280	552
M60					
1.	Vierimaa Toivo	OJM	297	302	599
M18					
1.	Alatalo Jaakko	HaVe	303	304	607
P14					
1.	Ojala Arto	OJM	306	316	622
P12					
1.	Turpeinen Teemu	Pojo	219	204	423
N					
1.	Piuva Mari	Pojo	298	298	596
2.	Haataja Satu	Oteräs	225	230	455
MT					
1.	Simula Rauno	Pojo	337	338	675
2.	Rytky Lauri	ToJA	330	337	667
3.	Käikijä Jukka	OJM	325	326	651
4.	Seppä Tomi	ToJA	319	312	631
5.	Reiniharju Antti	OJM	317	313	630
6.	Dubatscheff Jussi	OJM	312	300	612
M50T					
1.	Hiltunen Lasse	Pojo	335	334	669
2.	Sauvola Jorma	ToJA	294	293	587
M60T					
1.	Pentinsaari Pekka	Pojo	310	316	626
2.	Kärkkäinen Teuvo	Pojo	280	295	575
P12T					
1.	Kaartinen Esa	OJM	182	180	362
NT					
1.	Vesa Merja	ToJA	297	298	595
NV					
1.	Wirrkala Elisa	OJM	301	270	571
2.	Kaartinen Sari	OJM	146	166	312
Yhteensä 28 osallistujaa					

Kemi-Kierros 12.06.2004 Pohjan Jousi

N	Nimi	Kilpailu	I	II	Yht.	105	101	106
1.	Piuva Mari	Pojo	316	293	609	105	101	106
M								
2.	Määttä Tuomas	Pojo	320	304	624	99	103	91
3.	Vesteri Joni	Pojo	295	286	581	102	96	100
4.	Vierimaa Toivo	OJM	300	275	575	102	91	94
5.	Juusola Janne	OJM	291	291	582	99		
6.	Nahkiaisojä Tuomo	Pojo	291	281	572	97		
7.	Hartikainen Pekka	LJ	297	281	578	95		
8.	Kivela Janne	ToJA	288	282	570	94		
M50								
1.	Kurtio Pertti	ToJA	271	252	523	93	95	
2.	Lantto Heikki	ToJA	281	286	567	94	91	
3.	Knuuti Juha	LJ	259	261	520	89	87	
4.	Leino Jussi	Pojo	253	264	517	85	75	
M50T								
1.	Hiltunen Lasse	Pojo	339	330	669	110	115	SE
2.	Pentinsaari Pekka	Pojo	326	316	642	110	110	
3.	Kärkkäinen Teuvo	Pojo	296	275	571	102	94	
4.	Sauvola Jorma	ToJA	316	311	627	97	93	
M60								
1.	Hotti Juhani	LJ	278	259	537			
2.	Hakanen Jouko	OJM	197	189	386			
M70								
1.	Juurinen Eino	LJ	192	182	374			
MT								
1.	Simula Rauno	Pojo	342	326	668	115	112	
2.	Simula Jouko	Pojo	336	333	669	108	110	
3.	Rytky Lauri	ToJA	322	319	641	110	106	
4.	Välimäki Sauli	Pojo	310	309	619	95	106	
5.	Dubatscheff Jussi	OJM	311	294	605			
6.	Seppä Tomi	ToJA	288	314	602			
MV								
1.	Määttä Jussi	Pojo	241	228	469			
N								
1.	Wirrkala Elisa	OJM	273	255	528			
N18								
1.	Leino Noora	Pojo	255	206	461			
2.	Kurtio Maria	ToJA	183	168	351			
NT								
1.	Vesa Merja	ToJA	294	299	593			
NV								
1.	Kaartinen Sari	OJM	213	184	397			
I								
1.	Turpeinen Teemu	Pojo	P12	130	183	313		

POHJAN JOUSI

järjestää Kemissä, Ristikankaan jousiammuntaradalla SJAL:n

TAULUAMMUNNAN SUOMEN MESTARUUSKILPAILUT 31.7.-1.8.2004

Aikataulu: lauantaina 31.7. 70 metrin kierros ja joukkuekilpailut aselajeittain sunnuntaina 1.8. henkilökohtaiset pudotukset

Lauantai: Tähtäinjousi
8.00-9.00 ilmoittautuminen ja välinetarkastus
9.00-9.45 harjoitusammunta
9.45 kilpailun avajaiset
10.00 kilpailu alkaa

Talja- ja vaistojousi
12.15 ilmoittautuminen ja välinetarkastus
13.15-14.00 harjoitusammunta
14.15 kilpailu alkaa

Joukkuekilpailut aselajeittain
17.30 joukkueiden koenuolet 6 kpl/ampuja
18.00 joukkuekilpailu alkaa
19.00 joukkuekilpailun ja päätyneiden sarjojen palkintojen jako

Sunnuntai:
9.00-9.45 harjoitusammunta
10.00 pudotuskierrokset alkavat, tarkempi aikataulu aselajeittain ja sarjoittain ilmoittautumisen päätyttyä

Pudotuskierrosten aikataulu laaditaan siten, että ampuja voi osallistua sarjassaan sekä taljaan että tähtäinjouseen.

Luokat ja sarjat: Tähtäin-, talja- ja vaistojousi, kaikki SJAL:n sarjat

Matkat:

70m: M,N,M60,M50,M18,N18,MT,NT,M60T,M50T,M18T ja N18T **60m:** P16,T16,M70,N50, P16T, T16T,M70T ja N50T **50m:** P14,T14,P14T,T14T,MV,NV,M70V,M60V,M50V,N50V ,N18V,M18V **40m:** P12,T12,P12T,T12T,P16V,T16V **30m:** P14V,T14V **20m:** P12V,T12V

Joukkueet: 70 metrin matkalta lasketaan ilmoittautuneen seurajoukkueen kolme parasta tulosta yhteen joukkueen tulokseksi pudotuskierrosta varten, jolle seura voi nimetä 3-4 ampujaa, joista kolme ampuu kerrallaan. Nuolisarjojen välissä ampujaa voi vaihtaa.

Osanottomaksut: Aikuiset 40 euroa
Juniorit 30 euroa
Joukkueet 50 euroa

Maksut suoritetaan Polon tilille no 202118-11487 viimeistään ti 27.7.04. Myöhemmintä kilpailupaikalla suoritettuina maksuissa on 5 euron lisä.

Ilmoittautuminen: Seuroittain viimeistään ti 20.7.04 sähköpostilla:
teuvo.karkkainen@pp.inet.fi,
tiedustelut:
seppo.hautamaki@pp.inet.fi
tai puh.040-7079789

Pysäköintitilaa on riittävästi kilpailupaikan vieressä. Siellä voi myös leiriytyä.

Seuraavat majoittajat ovat Pohjan Jousen yhteistyökumppaneita SM-kisan merkeissä.

Hotelli Cumulus 016-22831
Hotelli Palomestari 016-257117
Hotelli Merihovi 016-450100

TERVETULO A KEMIIN!

(http://www.kemi.fi/kemin_kartta/kartta.htm), ruutu G4

Spigarelli kehittää!

Jousenvalmistuksen perinteet ovat koetuksella kun Spigarelli kehittää uutuuksiaan.

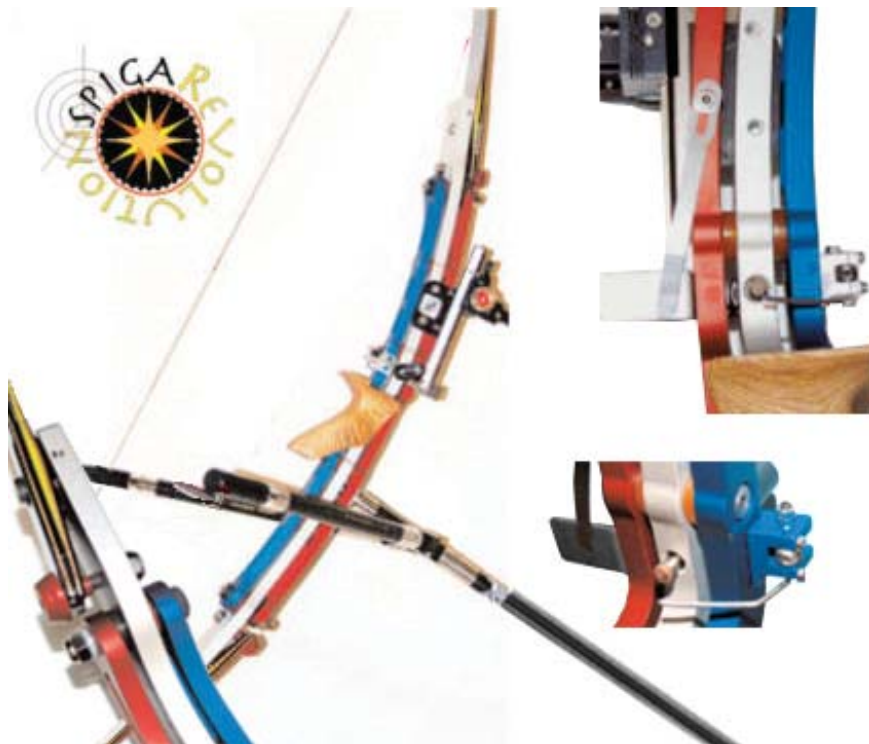
FTuskin olemme toipuneet korealaisen Win&Winin aiheuttamasta hämmennyksestä uudella eriskummallisella Xpertillään, kun italialainen Sante Spigarelli tekee varsinaisen vallankumouksen totaalisesti uudella Revolution-jousellaan.

Nykytekniikka tietokoneohjattuine jyrsimineen antaa jousensuunnittelijalle enemmän vapauksia ja mahdollisuuksia kuin vanha valutekniikka. Keskosan valmistukseen ei enää tarvita kalliita muotteja, jotka ovat varmaankin olleet kehityksen jarruina, vaan koko homma hoituu tietokoneen ja digitaaliohjattujen työstökoneiden avulla!

Spigarellin suunnittelijat ovat lähteneet kehittämään joustavaa ja täysin värinätöntä jousen keskiosaa ja lopputuloksena on syntynyt tämä hurjannäköinen uusi keskiosa. Spigarellin Revolution-keskiosa on tehty kolmesta päällekkäin ladotusta metallilamellista, ja jokaisen lamellikerroksen välissä on vaimentimet poistamassa jousen värähtelyä. Spigarelli väittää jousen olevan vakaa kädessä, eikä keskiosakaan värähtele tavalliseen tapaan. Olisi todella mahtavaa päästä testaamaan Revolutionia, jotta ei tarvitsisi uskoa pelkkiin markkinointiväittämiin. Revolution-joussa on myös mahdollisuus kiinnittää pitkästabi pariin eri kohtaan, mikä sekin on mielenkiintoinen uutuus. Keskiosia on neljää eri tyyppiä: normaali, kevyt, raskas ja vaistoammuntaan sopiva (ilmeisesti alapainotteisempi). Keskiosan värikombinaation voi valita vihreävalkopuna-, sinivalkopuna-, sinivalkosini-, mustavalkomusta- ja punavalkopunayhdistelmän väliltä.

Spigarelli on ennenkin yllättänyt vallankumouksellisilla ajatuksillaan

Kymmenisen vuotta sitten Arco Sportilta eli Spigarellin firmalta tuli markkinoille italialaisen, siltainsinööri Dal Monten kehittämä keskiosa, jota uusi W&W:n Xpert muistuttaa jonkin verran. Dal Monte-joussa

oli samanlainen eteenpäin painottunut siltamainen vahvistusrakennelma kuin nykyisessä W&W:n uutuudessakin. Maailman jousiampujat eivät silloin vielä olleet valmiita uusiin näkemyksiin, sillä Dal Montesta ei tullut myyntimenestystä. Spigarelli oli kuitenkin jo silloin samoilla linjoilla kuin korealainen kilpailijansakin tällä hetkellä.

Spigarellille ovat myös vaistoampujat olleet aina tärkeitä. Hänen vaistoammuntaan kehittämänsä V.B.S 2001- ja Explorer-keskiosat ovat saavuttaneet vaistoampujien suosion, koska niihin saa kätevästi lisättyä alaosaan painoja, ilman että keskiosan halkaisija kasvaa yli FITAn säännöissä määrätyn 12,2 cm:n maksimihalkaisijan.

Spigarelli on innostunut myös erilaisten magneettihyllyjen kehittämiseen. Näissäkin tuotteissa hän on ollut melkoisen ennakkoluuloton vieden hyllyn mekaniikan ikkunaleikkauksen vastakkaiselle puolelle. samoin hänen tuotevalikoimaansa kuuluu erimallisia V-bareja, joissa miltei kaikissa on ollut jokin erikoisratkaisu. Uusimmissa kiinteissä V-bareissa on nykyään

pikalukitukset, ja kuten jousissakin, myös kevennysaukot.

Milloin ensimmäiset Revolution-jouset ilmestyvät Suomen kisaviivoille? Jos olet ennakkoluuloton, kokeilunhaluinen ja sinulla on taskussasi vähän ylimääräistä, voit tiedustella Revolution-jousta välinekauppiailtasi. Euroopan nettikauppiailta Spigarellin uutuuskeskiosan hinta on vain noin 250 euroa.

Sante Spigarelli oli itse 70- ja 80-luvuilla maailmanennätyksiä viidesti parantanut huippuampuja, joka saavutti urallaan muutamia MM-mitaleja sekä toistakymmentä Italian mestaruutta, joten osaavana ja kokeneena ampujana varmasti tietää mitä tekee. Uskoako hänen sovelluksiinsa? Mene ja tiedä, joka tapauksessa hän on aina ollut ennakkoluulottomasti kehittämässä jousiammuntavälineitä.

Haittaako ikänäkö osumistasi? Käynti optikolla saattaisi kannattaa.

Näkövinkkelit

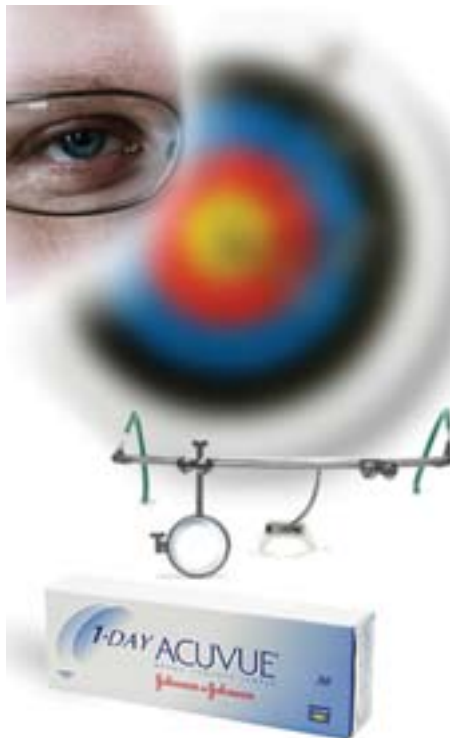
Toinen jousiampuja tarkentaa katseensa tauluun, toinen tähtäimeen. En ota tässä kantaa kumpi näistä tähtäämistavoista on parempi tähtäämisen muoto, sillä molemmissa tavoissa varmaankin on hyvät puolensa. Iän karttumisen myötä kuitenkin alkaa jousiampujan tähtäämistä haittaamaan lähinäkökyvyn heikentyminen ennemmin tai myöhemmin ikänäköisyyden vuoksi.

Lähinäön heikkeneminen alkaa kaikilla siinä neljänkymmenen ikävuoden vaiheilla tai hieman sen jälkeen. Ikänäkö on luonnollinen ilmiö, joka syntyy siitä, että iän mukana mykiön eli linssin elastisuus heikkenee ja linssi ikäänkuin kovettuu, jolloin tarkentaminen ei enää onnistu entiseen tapaan yhtä tehokkaasti kuin nuorempana.

Ikänäön ensimmäiset merkit huomaa kun et enää pystykään lukemaan sanomalehteä normaalilta etäisyydeltä, vaan pyrit viemään lehden entistä kauemmaksi silmistäsi. Aluksi ikänäkö ei haittaa jousiammuntasuoritustasi, sillä tähtäinpiste on silmästäsi noin 70 senttimetrin etäisyydellä eli kauempana kuin lehti tai lukemasi kirja. Näet siis tähtäinpisteesi tarkkana pitempään, kuin lehtesi pienet prännit. Pikkuhiljaa kuitenkin tähtäinpisteesi alkaa "sumentua" etkä enää näekään tähtäintä yhtä tarkkana kuin ennen.

Silmälasit antavat apua ikänäköön, mutta millaiset lasit jousiampujan pitäisi hankkia?

Kun vihdoinkin myönnät, että ikänäkö alkaa vaikuttaa elämääsi on luonnollista, että menet optikon tai silmälääkärin juttusille saadaksesi silmälasit, joilla näet mahdollisimman hyvin lähelle ja kauas. Nykyisin useimmiten päädytään moniteholaseihin, joiden avulla on mahdollista

nähdä kauas, lähelle sekä myös välietäisyyksille. Moniteholinssit antavat osittain takaisin sitä näkemisen helppoutta, johon olemme tottuneet nuorempina ja ne toimivat yleensä mukavasti pysty-asennossa pienen totuttelun jälkeen. Makuuasennossa lukemiseen ne eivät sovellu samassa määrin ja monet intohimoiset lukijat joutuvat hankkimaan vielä erilliset lukulasit yöpöydälleen.

Myös jousiammunnassa pään asento voi olla sellainen, että moniteholinssit eivät välttämättä ole paras ratkaisu. Käsittääkseni harva jousiampuja pitää päätään täysin kääntyneenä taulua kohti ja iän mukana saattaa käydä niinkin, että lihasvoiman vähentyessä jousikäden olkapää alkaa kohota ja vetopitus lyhentyä. Tällöin vetopituutta voidaan korjata kääntämällä päätä taulusta pois päin. Linssien kannalta tästä voi syntyä kuvautumisen epätarkkuutta sillä erityisesti moniteholinssien reunoilla syntyy vääristymäalueita, joista ei juuri ole haittaa suoraan katsottaessa.

Ampujanlasit ovat hyvä ratkaisu, mutta ne paljastavat ikääntymisesi!

Markkinoilla on myös ampujille suunniteltuja erikoislaseja, joissa linssiä voidaan kääntää taulun suuntaan ja muutamien valmistajien mallistosta löytyy erikoislaseja jopa jousiampujille! Näissä jousiampujalaseissa, jotka ovat selvästi tavallisia ampujalaseja parempia jousiammuntaan, on huomioitu jänteen ja ankkurointikorkeuden aiheuttamat erikoissaatimukset. Lisäksi tähtäyslinssiä voidaan niissä säätää monipuolisemmin ja linssiä kiinni pitävä yläripustus on selkeästi korkeammalla. Moni ikänäköinen varmasti hyötyisi ampujalaseista, mutta eipä niitä juuri kilpailuajoilla näy, lieneekö syynä niiden "iänpaljastava" ulkonäkö.

Piilolasi ovi nllatoimivia ratkaisu. Kokeile!

Vaikka et olisikaan koskaan ennen käyttänyt piilolaseja, kannattaa niiden käyttöönottoa harkita helpottamaan jousiammuntaharrastusta erityisesti ikänäön ilmaannuttua. Eräs mahdollisuus korjata ikänäköä piilolaseilla on ns. monovision-ratkaisu. Tällöin toinen silmä (yleensä johtava silmä) korjataan piilolasilla siten, että se näkee riittävän hyvin kauas. Toiseen silmään laitetaan piilolasi, jossa on huomioitu tarvittava lähikorjaus siten, että myös tuloskortin lukeminen onnistuu. Hieman totuttelua tällainen ratkaisu vaatii mutta yleensä se onnistuu useimmille henkilöille. Piilolaseilla saavutetaansellaista näkemisen mukavuutta esimerkiksi näkökentän suhteen, että kokeileminen kannattaa. Nykyisin on saatavilla kertakäyttöisiä piilolaseja, jotka ovat kätevä vaihtoehto myös kilpailumatkoilla. Piilolasien käytön opettele sujuu yleensä

Aboa Round Turussa.

helposti pienen harjoittelun jälkeen myös miehiltä. Toki on tapauksia, joissa piilolasien käyttö ei onnistu vaikkapa silmien kuivumisen vuoksi, mutta optikon kanssa kannattaa yhdessä harkita tätäkin mahdollisuutta. Merkittävä etu on, että piilolasien kanssa voit käyttää vaivatonta myös aurinkolaseja. Joissakin tapauksissa silmälasivoimakkuuksista ja päänasennosta riipuen myös nuoremmat jousiampujat voivat hyötyä piilolaseista silmlaseja enemmän harrastuksessaan, tällöin on kuitenkin kyse vain normaalisti tarvittavasta kauko-
korjauksesta.

Jos kärsit ikänäkö-ongelmista, käy optikollasi. Se kannattaa!

Jos et ikävuosiesi kartuttua enää näe kunnolla tähdätä tai täyttää tuloskorttia, ei siitä ole syytä huolestua, sillä optikollasi on ikänäköongelmiisi monenlaisia ratkaisuja. Tärkeintä on muistaa heti alkuun kertoa hänelle jarrastuksesi erikoisvaatimuksista, sillä muuten hän korjaa ikänäkösi normaaliin tapan Mennessäsi optikolle hankkimaan "silmlaseja" jousiammuntaasi varten kannattaa ottaa jousen keskiosa ja tähtäin mukaan, jotta optikkosi näkee mistä harrastuksessasi on kysymys ja että hän pystyy arvioimaan tarvittavat näköalueet mahdollisimman hyvin.....

Jousiampujalehti ■ Marja Tammikallio / optikko ■ Arcus

Sunnuntaina 30.5. kilpailtiin jälleen Impivaaran radalla 35 kilpailijan voimin. Suomen kesä ei oikein ollut käynnistynyt, joten sää oli sen mukainen: 10-15 astetta lämmintä, ja vuorotellen tuulenpuuskia ja sadekuuroja. Ampujat eivät luonnollisesti vielä olleet kovin paljon uskaltaneet ulos harjoittelemaan, joten osanotto oli siksi alakanttiin. Tosin poisjääntejä ei ollut, kaikki 35 ilmoittautunutta saapuivat. Koulut myös päättyivät edellisenä päivänä, joten osa saattoi jäädä tulemaan juhlien tms. vuoksi. Ehkäpä ensi vuonna mietimme kilpailumme ajankohtaa hieman tarkemmin...

Uusia Suomen ennätyksiä syntyi tietenkin muutamia, muuttuneista juniorisarjoista johtuen. Tosin M18T-sarjassa Tapanilan Erän Ahti Salomaa nosti ihan olemassaolevankin ennätyksen 669 pisteeseen. Anne Laurilakin oli vähällä uusien naisten taljan ennätyksen, mutta jäi lopussa hiukan, pisteet 674.

Pudotukset ammuttiin vain naisten taljassa, M50-taljassa sekä miesten tähtäimessä. Anne Laurila piti pintansa loppuun asti ja vei voiton tasaisessa kilpailussa. M50-taljassa Siivosen veljekset selvittelivät välejään, ja Reima oli tällä kertaa selkeä voittaja. Miesten tähtäinjousen kilpailu ei ollut kovin kovatasoinen, mutta loppuotteluun selviytyivät kuitenkin Antti Pietikäinen ja Reko Heikkinen, joista Antti tällä kertaa vahvempi 10 pisteen erolla.

Jousiampujalehti ■ Mika Savola ■ Arcus

Kaupunkikisan voitto Kemiin.

Kaupunki/kisa kehitettiin vuonna 1984 viiden pohjoisen kaupungin, Oulaisten, Oulun, Kemien, Tornion ja Rovaniemen kesken kisailtavaksi joukkuekilpailuksi. Kaupungit vuorottelevat kilpailun järjestämisestä. Vuosien saatossa on jouduttu muuttamaan alkuperäisestä kaupunki-kisaa. Nykyinen joukko käsittää viisi jäsentä, joista enintään kaksi saa olla talja-ampujaa. Kilpailu käsittää 5 x 60 nuolta 18 m matkalta.

Ottelu on joukkueille odotettu tapahtuma näin hallikauden lopulla. Ensin kilpailaan tiukasti pisteistä ja sen jälkeen kokoonnumme kiertopalkinnon luovutukseen ja yhdessäoltilaisuuteen ruokailun ja saunomisen merkeissä.

Tämän kertainen ottelu, joka oli samalla 20-vuotis juhlaottelu käytiin Oulussa 17.4. neljän kaupungin kesken. Ottelut ovat olleet yleensä melko tasaisia, niin nytkin. Kemien alussa ottama johtoasema säilyi kiiykin loppuun saakka.

Parhaista henkilökohtaisista tuloksista mainittakoon Kemien Tuomas Määttä ja Oulun Teuvo Arbeliuksen taljatulokset 578 ja Oulun Teuvo Arbeliuksen taljatulokset 574

Ensi vuonna kokoonnutaan samoissa merkeissä Kemissä.

Jousiampujalehti ■ Jani Savilampi

Kaupunki-kisan tulokset:

1. Kemi 2788 pistettä
tähtäinjousi: Mari Piuva, Tuomas Määttä, Joni Vesteri,
taljajousi: Alekski Kauppila ja Rauno Simula
2. Oulu 2769 pistettä
tähtäinjousi: Elisa Wirkkala, Janne Juusola, Toivo Vierimaa,
taljajousi: Heikki Piekkola ja Teuvo Arbelius
3. Tornio 2704 pistettä
tähtäinjousi: Heikki Lantto, Pertti Kurtio, Janne Kivelä
taljajousi: Lauri Rytty ja Merja Vesa
4. Rovaniemi 2514 pistettä
tähtäinjousi: Juhani Hotti, Pekka Hartikainen, Heidi Ylitervo
taljajousi: Ville Määttä ja Mika Mestari

Korealaisessa jousiammunnassa ei tunneta poppakonsteja!

Osumia ihmemaasta

Korealainen jousiammunta eroaa lähes kaikilla mahdollisilla tavoilla suomalaisesta. Täällä jousiammuntaa ei harrasteta, sitä harjoitellaan.

Opiskelen tämän kevätlukukauden Suwonissa Ajoun yliopistossa. Harjoittelu-paikan löytäminen oli yllättävän hankalaa, alkuun löysin vain kenttiä joilla harrastetaan perinteistä korealaista jousiammuntaa. Siinä ammuskellaan lyhyellä puujousella 150 metristä noin 3m x 3m puuseinään, johon nuolet eivät jää osuessaan kiinni. Tämä on Koreassa harrastus, tauluammunta ei. Lajit ovat täysin erillään, ne ovat eri liittojen alla ja samalla kentällä ei voi harrastaa molempia. Lopulta noin kolmen viikon jälkeen harjoittelupaikka löytyi Miikan kontaktien avulla Kangnamin yliopistolla, joka on suhteellisen lähellä omaa yliopistoa. Olen käynyt ampumassa sen jälkeen kerran tai kaksi viikossa.

Koreassa ei ole jousiammuntaseuroja siinä mielessä kuin Suomessa (tai useimmissa muissa maissa) seura ymmärretään. Täällä kouluilla ala-asteesta yliopistoon on jousiammuntajoukkueet ja sen jälkeen ampujat siirtyvät ammattilaisjoukkueisiin. En tiedä missä vaiheessa karsinta alkaa, mutta ainakin lukiosta yliopistojoukkueeseen on tiukka karsinta ja ammattilaisjoukkueisiin seula on vielä tarkempi. Tästä rakenteesta johtuen en voi ampua kilpailuja täällä, koska ammattilaiskisoihin ei ole asiaa opiskelijaviisumilla (Korean liitto ei ole kovin avulias ulkomaalaisille). Johonkin lukio- tai yliopistokisaan voisin päästä ampumaan ainakin karsinnan, mutta todennäköisesti se vaatisi aika paljon järjestelyä koska paikalliset rakastavat byrokratiaa. En jaksakaan edes lähteä yrittämään, varsinkin kun viikonlopuiksi riittää täällä muutakin tekemistä.

Tytöt joiden kanssa harjoittelen suurimaksi osaksi olisivat missä tahansa muualla kansainvälisen tason huippuampujia (kahdella on Fitalla 1350+ tuloksia), mutta Koreassa he ovat kansallista keskitasoa. Lisäksi tytöt joiden ennätys on Fitalla vain 1320 pisteen luokkaa, laitetaan ampumaan taljalla yliopistossa jos kehitystä ei tapahdu ensimmäisen vuoden aikana. Koreassa

Korealaista komeaa kisaviivaa

Perttu harjoittelee korealaisten nuorten naisten seurassa!

vanhimmat jousiampujat ovat iältään noin 35, sen jälkeen ammattilaisjoukkueista siirrytään valmentamaan. Tytöistä ehkä yksi saattaa päästä ammattilaisjoukkueeseen, muut kolme lopettavat jousiammunnan kun valmistuvat yliopistosta.

Korealaisten menestys ei ole siis sattumaa eikä siinä ole mitään kummallisia "poppakonsteja". Kaikilla koulu- ja ammattilaisjoukkueilla on vähintään yksi valmentaja, joten ampujien tekniikka saadaan heti alusta alkaen kuntoon. Kun jousiammunta ala-asteella aloitetaan, ei aloitteleva ampuja pääse koskemaan jouseen ensimmäiseen

puoleen vuoteen. Se aika vedellään kumiletkua tekniikan oppimiseksi ja tehdään runsaasti punnerruksia sekä muita lihaskuntoharjoituksia. Ei ole kuulemma kovin hauskaa aikaa. Täällä ei myöskään kysellä alussa kummalta puolelta ammut, vasemmalta puolelta ei Koreassa ammuta ollenkaan.

Toinen menestyksen tekijä on toistot. Ammuntaa paikallisille päivässä kertyy keskimäärin 200-300 laukausta. Jos viikonloppuna ei ole kisoja, lauantai on (ainakin tällä joukkueella) tavallisesti lepopäivä. Ammattilaisten laukaisumäärät

Klubirakennus ulkoa kirsikan kukan kukinnan aikaan

ovat sitten vielä eritasolla, tytöt käyvät luennoilla päivällä keskimäärin 5-6 tuntia. Käytännössä kaikki yliopistossa opiskelevat jousiampujat yliopistosta riippumatta opiskelevat Physical education pääaineenaan, ilmeisesti valmistuttuaan he työskentelevät (mahdollisen ammattilaisuran jälkeen) valmentajina, liikunnan opettajina ja hallinnollisissa tehtävissä eri urheilujärjestöissä.

Kangnamin yliopiston kentällä on rakennus jossa on kaksi huonetta. Isompi huone on ammutatila, kylmällä tai sateella ammutaan sisältä ikkunasta ulos. Pienemmässä huoneessa on lepotila ja valmentajan "toimisto". Kenttä sijaitsee yliopiston alueella, joten ampujat pystyvät käymään ampumassa jos luennoissa on pidempiä taukoja. Lisäksi yliopistolla (kuten kaikilla yliopistoilla täällä) on kauppoja, ravintoloita ja muitakin palveluja. Yksi kaupoista ja myös ravintoloista sijaitsee aivan kentän vieressä. Käytännössä ampujat pyörivät luentojen välissä kentällä, jos eivät ammu niin saattavat esimerkiksi lukea tentteihin tai ottaa päiväunia. Vaikka amuntaa harjoitellaan tosissaan, on kentällä kuitenkin rento tunnelma. Musiikki soi taustalla kokoajan ja valmentaja pyörii ampujien seassa silloin kun ei hoida asioita (tai pelaa) tietokoneella. Kaikki tuntuvat viihtyvän kentällä hyvin, minäkin kävisin varmaan useammin jos aikataulu antaisi periksi.

Välineasiat pelaavat täällä myös hieman eritavalla. Täkäläiset olivat ihmeissään kun kerroin että olen ostanut oman jouseni. Täällä tehtaiden edustajat käyvät kentällä tuomassa välineet ampujille. Tästä johtuen suurin osa yliopisto- ja kouluampujista ampuu luonnollisesti W&W:n tai Samickin jousilla, toki seassa on muutama Hoyttikin. Kaikki (lukioikäiset ja vanhemmat) käyttävät nuolina X10:jä. Jousen viritys tapahtuu ampumalla suolattoman nuolen testi 30 metrillä ja sulaton nuoli säädetään osumaan keskelle nippua.

Koreassa on aloitettu talja-ammunta vasta pari vuotta sitten. Kuten aiemmin totesin, täällä "B-tason" ampujista tehdään yliopistossa talja-ampujia. Yksi tytöistä, joiden kanssa harjoittelen, on Koreanmestari taljalla tältä vuodelta ja hän oli kilpailemassa myös

Korealaiset harjoittelevat aamusta iltaan

Klubirakennus sisältä, sekä harjoittelukavereita

viimekesän Universiadeissa. Korean taljaennätyksistä en tiedä, mutta kyseisen tytön ennätys fitalla on 1385. Yritin yhden kerran kysellä kansallisia taljaennätyksiä, mutta ampujien englanti ei ole kovin hyvä (tosin onneksi parempi kuin oma koreani) ja eivät ihan ymmärtäneet asiaa.

Ammuntatekniikkaa en uskalla tässä lähteä analysoimaan, koska kaikki perustuu omiin havaintoihini eikä varmaan tietoon. Valmentaja puhuu arviolta kymmenen sanaa englantia eikä ampujienkaan kielitaito riitä puhumaan tekniikasta kovinkaan korkealla tasolla. Lähinnä käymäni keskustelut ammutatekniikasta tyttöjen kanssa ovat lyhyitä kommentteja tai naureskelua virheille puolin ja toisin.

Jousiampujalehti ■ Perttu Ronkainen

Ajatuksia ja mietteitä jousiammuntaharrastuksen levittämisestä.

Koulutuksesta

Aluksi minun pitää vähän taustoittaa tätä artikkeliani. Ajatukseni ei ole kertoa miten eri seurojen tulisi rekrytointinsa hoitaa, vaan pikemminkin avata keskustelu ja mielihiteiden/kokemusten vaihto siitä, miten eri kokoiset seurat eri puolilla maata ottaa vastaan uusia tulokkaita. Mitä on opittu ja mitkä konstit on hyviksi koettu ja mitä taas ei ole tullut otettua kunnolla huomioon jne.

Viimeisen viiden vuoden aikana olen vetänyt alkeiskurssitoimintaa Arcuksessa. Täytyy todeta, että paljon olemme oppineet, osa kantapään kautta, osa jatkuvan kehittelyn ja päähkäily tuloksena sekä koko ajan on saanut olla valmiina pieneen fiilailuun.

Mistä kurssilaisia?

Tällä hetkellä nettimme hoitaa aika pitkälti "rekrytointimainonnan". Seuramme sivuilla käy päivittäin runsaasti surffailijoita ja sitä kautta saamme myös koko ajan alkeiskursseille ilmoittautuneita. Myös koululaisammutuksistamme nuori saattaa saada kipinän uudelle harrastukselle. Jos omassa seurassasi on joku, joka pystyy päiväsaikaan ohjaamaan näitä "vaihtoehdoisen liikunnan" valinneita oppilaita, kannattaa tarjota seuran palveluja koulujen liikuntavastaaville. Kouluammunnat tuovat

seurallemme myös mukavasti toimintavaroja.

Yritysamunnat ovat olleet Turussa viime vuosina yhä suosittumia ja tuottavampia. Meillä on yritysammutustiimi (2-4 henkilöä), joka pientä korvausta vastaan hoitaa yritysammutukset. Alussa mietimme mikä olisi tällaisen ryhmän maksama hinta ja miten homma hoidetaan. Ajan myötä olemme tehneet ammutuksia varten valmiin paketin, jolla on valmis hinta (2-10 henkilöä - ylimenevältä osalta lisätääme hintaan vielä pääluvun mukaan). Tilaisuudet ovat parintuntin mittaisia ja maksavat 200€. Myös näistä aika ajoon joku innostuu ilmoittautumaan alkeiskurssille.

Puskaradiokin toimii ja on hyvä ja halpa väline, joka tuntuu toimivan yllättävän tehokkaasti.

Kaikki alkeiskurssillemme haluavat ilmoittautuvat suoraan minulle. Minun tehtävänäni on koota ryhmät ja tarvittaessa pitää myös jonotuslistaa.

Tutustumispäivä

Tutustumispäivä on alkeiskursseille haluavien ensimmäinen info ja samalla myös jonkinlainen ensiseula. Kolmen tunnin mittaisessa tilaisuudessa tulokkaille kerrotaan, mitä jousiammunta harrastajaltaan vaatii, niin taloudellisesti, kuin erityisesti ajallisesti. Läpikäymme lajin harrastusmahdollisuudet, kilpailutoiminnan, seuran toiminnan, välineet

jne. Paljon on väkeä, joka hakee mukavaa ajanvietettä neljän muun harrastuksen ohheen! Emme me heitä pois käännetyä, mutta infon avulla he saavat tietoonsa ainakin mihin ovat ryhtymässä ja mihin rahansa laittavat. Alkuluennon jälkeen katsotamme videolta näyttävää olympia-ammuntaa ja loppu aika ammuimme. Jokainen saa siis jo tutustumis-tilaisuudessa kokeilla jousella ampumista.

Hyväksi koettua:

- ennakoilmoittautuminen (varaa paikkoja vain se määrä, jonka pystytte kunnolla hoitamaan - loput jonoon. Tämä karsii liian karsimättömät)
- tilaisuudelle hinta (meillä tutustumispäivä jo maksaa 15€, joka sisältää pullakahvit, limsat ja tietenkin tarvittavat välineet. Hinta sitouttaa tulemaan paikalle ja toisaalta pistää myös meidät tarjoamaan parastamme.
- Tutustuminen karsii alkeiskursseilta ne, jotka vain haluavat kokeilla. Resurssimme ovat näin parhaassa käytössä, sillä kurssilaiset ovat motivoituneita oppimaan.
- tutustumispäivälle kannattaa ottaa vähän enemmän väkeä, mitä varsinaiselle kursille mahtuu. Osalle näet tuntuu riittävän pelkkä tutustuminen. Kannattaa painottaa lajin haastavuutta, vaatavuutta ja ajan tarvetta.

Jokaiselta alle 15 vuotiaalta tutustumispäivän osallistujalta edellytämme huoltajan läsnäoloa, jotta tieto harrastuksesta ja sen vaativuudesta välittyy heti myös kotiväelle.

Alkeiskurssi

Järjestämme alkeiskursseja neljä kertaa vuodessa; kaksi kesällä ja kerran syksyllä ja kerran talvella. Jokaista kurssia edeltää tutustumispäivä ja vasta sen käytyään voi tulla ilmoittautua alkeiskurssille. Alkeiskurssin maksimi osallistujamäärä on 12-14 henkilöä ja vetäjiä on 3-4. Kurssin kesto on 6 x 2 tuntia ja hinta on 60€, joka sisältää kaiken tarvittavan. Ohjaajat saavat "työstään" korvauksen ja he ovat sitoutuneet ja motivoituneet sovittuihin systeemeihimme.

Kurssin sisältöä ei tässä liene tarvetta kovin yksityiskohtaisesti selvittää, mutta kuten nimikin jo sanoo, alkeista on kysymys eli ammuntatekniikan ja rataturvallisuuden perusteista.

Hyväksi havaittua:

- venyttelykumin käyttö ankkuroinnin, vedon ja laukaisun opetteluun. Joku mieltää tämän vähän tylsäksi tavaksi, mutta se on tehokasta!

- taulun käyttöönotto on hyvä havainnollistamaan oppimisprosessia tietoisesta oppimisesta alitajunnan ohjaamaan toimintaan. Laita hetkeksi taulu ja huomaat, miten kaikki aiemmilla tunneilla opittu häviää hetkessä!

- hinta sitouttaa tässäkin tapauksessa ja ihmiset osaavat myös vaatia asioita, kun niistä maksavat, joten siltä väliltä löytyy se oikea hinta.

- ennalta sovitut systeemit toimintatavoissa helpottaa vetäjien toimintaa jokainen tietää tehtävänsä (järjestelyt, ilmoittautumiset, maksut jne.)

Ja sitten ammutaan kortilla

Kurssin jälkeen kaikki halukkaat voivat jatkaa ammutaharrastustaan Arcuksessa hankkimalla 20 kerran käyntikortin. Käyntikortti maksaa 20€. Miksi? Aiemmin alkeiskurssin käynyt sai suoraan liittyä seuraan, jonka seurauksena jäsenmäärämme kasvoi heti kymmenellä jokaisen kurssin jälkeen. Kun vuoden päästä näille lähetettiin jäsenmaksut, ei heistä ollut jäljellä kuin yksi tai kaksi. Turhaa paperityötä ja laskutusta oli siis riittämiin ja myös liitolle maksoimme olemattomista jäsenistä.

Kun ampuja on kerännyt merkinnät kahdestakymmenestä ammutakerrasta, hän on omalta kohdaltaan jo ehtinyt miettimään harrastusvalintaansa paljon pitkäjänteisemmin ja yleensä tässä vaiheessa jo melkeimpä pyytämällä pyytää päästä jäseneksemme. Tavoitteenamme on aktiiviharrastajien saaminen seuraan, ei pelkästään jäsenmäärän lisääminen.

Ostavastuu alkaa

Kun tutustumispäivänä ja alkeiskurssilla on olennaista se, mitä ja miten asioista kerrotaan, niin siitä eteenpäin ampujan oma aktiiviteetti asioiden hoidossa ja etenemisessä korostuu.

Henkilökohtaista valmennusta olemme tarjonneet, vasta sitten kun ampujalle on löytynyt sopiva valmentaja. Jatkovalmennus vaatii aina molemminpuolista sitoutumista. Valmennuksesta sovittaessa, ampuja ja valmentaja istuvat yhdessä alas sopimaan tavoitteista ja aikatauluista yksityiskohtaisesti. Alle 15 vuotiaan valmennuksesta sovittaessa on vanhempien mukana olo jo suunnittelu- vaiheessa ehdoton edellytys, jotta nuoren

tilanne koulun, harrastuksen, ystävien, perheen ja ajankäytön suhteen olisi jo alusta alkaen tiedossa ja oikein tasapainossa.

Näin meillä, entä teillä?

Kuten alussa totesin, ei tarkoituksenani tässä ollut esittää mitään lopullista ja kaiken kattavaa alkeiskoulutusjärjestelmää tai miten harrastajia saadaan lisää lajin pariin (ja eteenkin pysymään siinä), vaan avata yleinen keskustelu ja vuoropuhelu kokemuksista ja erilaisista toimintatavoista, jotka ovat eri puolilla Suomea koettu toimiviksi.

Olisi mukava kuulla esimerkiksi miten alkeiskoulutusasiat hoituvat pienillä paikkakunnilla, jossa väestöpohja on pienempi ja seuran resurssit ehkä rajallisemmat? Kaikki ideat eivät tietenkään välttämättä toimi suoraan kaikkialla. Soveltaen voimme kuitenkin saada toisiltamme koottua tehokkaan "koulutustyökalupakin", josta ajan myötä voisi kehittyä vaikka koko maan kattava kurssisysteemi. Jakamalla tietoa ja kokemuksia voimme edesauttaa lajimme pärjäämistä tässä tulevaisuuden "tuhansien harrastusten" maassa.

yhteistyöterveisin!

Jousiampujalehti ■ Jari Hauninen ■ Arcus

Myös näin tehdään jousiampuja!

Viedään paikallislehden seuratoimintapalstalle pari kutsua tulla tutustumaan jousiammuntaan. Tutustuminen tapahtuu muutamana iltana koulujen alkamisen aikoina. Siellä kerrotaan jousiammunnasta, näytetään kuinka temppu tehdään ja annetaan myös kokeilla. samalla kerrotaan lokakuun alusta alkaen jousiammuntakurssista.

Seurojen puheenjohtajat käynnistävät asian ja hankkivat vastuuhenkilön, jolla on tahtoa saada lisää jousiampuja. Tarkistetaan aseet ja välineet. Pari lisäasetta hankitaan

vaikka lainarahoilla kurssituottoa vastaan.

Ennen kurssin alkua taas esimerkiksi kolme ilmoitusta lehteen alkavasta kurssista. *takuuvarma tapa aloittaa!*

Aluksi pistetään porukka selkää seinää vasten (kyllä) oppimaan vartalon asennot, linjauksen ja ankkuroinnin alkeet ja merkitykset. Seuraavaksi sama sähköputkijousen kanssa. Pelkkä kokeilu ei riitä, asiat on myös opittava! Näin on päästy alkuun ja voidaan suorittaa laukauksia oikealla aseella. Oppimisen arvostelun on oltava tarkkaa ja vaativaa. On korostettava suoritukseen keskittymistä. Näin kurssi jatkuu jatkuvalla opastuksella kunkin edistymisen mukaan. Peili on tärkeä ja lahjomaton työkalu. Oppitunteja ei pidetä, teoria ja välinetekniikka hoidetaan aina lyhyillä tietoisuilla tarpeen ja edistymisen mukaan.

Esimerkiksi kymmenen iltaa on ilmoitettu kurssin pituus. Niiden, jotka eivät tunne lajia omakseen, on helppo tässä vaiheessa lopettaa. He ovat kokemusta rikkaampia ja tietävät jousiammunnasta melkoisesti. Sen sijaan kiinnostuneiden kanssa työ jatkuu entistä tehokkaampana. *näin se toimii!*

Saimaan Jousessa on pidetty kurssieja vuodesta 86. Osallistujia on ollut melkoinen joukko. On kokemusta ja näyttöjäkin. Mihin ja miksi se joukko on lähes kaikki kadonnut?

Vastaan itse. Nuorten ampujien lopettamisen merkittävin syy on se, kun muissa seuroissa ei ole nuoria ampujia. *heillä ei ole kivaa, kun muualla ei ole kavereita.*

Hyvät jousiammuntaseurojen puheenjohtajat (kaikki), olen kirjoittanut tämän juuri sen takia, että sinäkin seurassasi lähtisit tätä epäkohtaa korjaamaan. *Tee se nyt!*

On tärkeää panostaa kansainvälisyyteen ja huippuihin, *me alamme nyt panostaa nuoriin*, heissä on Suomen jousiammunnan tulevaisuus!

Kurssin tuotosta on osa ohjattava kurssin vetäjälle, pääosa kuitenkin välineisiin ja sitä kautta nuoriin. Timo on oikea ja osaava henkilö antamaan ohjeita ja neuvoja. Uskon käynnistysapuakin löytyvän.

Jousiampujalehti ■ Paavo Houni ■ Saimaan Jousi

Brysselin EM-kisoissa mahtava nappisuoritus.

Kisakokemuksia

Mari Piuva pelasti suomalaisen jousiammunnan ampumalla upeasti Suomelle paikan Ateenan olympialaisiin.

Tuskin oli Suomessa kesäkausi kunnolla päässyt vauhtiinkaan, kun edessä olivat jo tauluammunnan EM-kisat. Brysselissä järjestetyt mittelit pidettiin jo toukokuun puolivälissä, jotta eurooppalaiset saivat kisojen yhteydessä ratkottua vielä muutaman paikan Ateenaan.

Suomen joukkue kokoontui Helsinki-Vantaan lentoasemalle sunnuntaina 16. toukokuuta. Varsin suuresta, peräti 12-henkisestä ampujakaartistamme löytyi niin kokemusta kuin arvokisojen ensikertalaisiakin. Tähtäinjousiampujista mukana olivat Reko Heikkinen, Tero Lindroos, Tuomas Määttä, Tomi-Matti Kangas ja Mari Piuva. Taljapuolelta mukaan lähtivät Jari Haavisto, Teemu Patala, Jouko Simula, Rauno Simula, Anna-Liisa Tuuttu, Sirkka Sokka-Matikainen ja Anne Laurila. Joukkueenjohtajana toimi liiton toiminnanjohtaja Timo Rantanen.

Kaikki joukkueet oli majoitettu samaan hotelliin melko lähelle Brysselin keskustaa. Hisseissä olikin usein ruuhkaa, kun ampujat kansoittivat ne jousilaukkuineen. Niinpä muutama urhea suomalainen kokeli joskus myös portaita 29-kerroksisessa hotellissamme. Hotellissa oli langaton nettiyhteys, joten tiedottaminen kisoista sai aivan uuden ulottuvuuden, kun Timo pääsi mukana olleella kannettavalla tietokoneella ja digi-kameralla Brysselistä käsin saman tien päivittämään nettisivuja ja raporttoimaan päivän tapahtumista tiedotusvälineille.

Maanantaina olivat ohjelmassa viralliset harjoitukset ja avajaiset. Heti aamulla suuntasivat talja-ampujat kohti kisojen päänäyttämönä toiminutta King Baudouin Stadionia. Stadionilla olikin melkoisesti kokoa. Tyhjiä katsomoita katsellessa oli vaikea kuvitella sitä huutomyrskyä, joka stadionilla varmasti vallitsee jalkapallo-otteluissa. Suuret katsomot suojasivat kenttää tuulelta, mutta täysin tyyntä stadionilla ei silti ollut. Pääkatsomoa reunustavista aukoista tuuli mahtui pyörimään kentälle, eikä ampuessa voinut aina olla varma tuulen suunnasta. Taustojen päällä olleista minikokoisista lipuistakaan ei ollut apua.

Päivällä saimme tutustua osallistumismaksuun sisältyneen lounaan koostumukseen. Jokaiselle oli jaettu yksi juomalippu ja kaksi sandwich-lippua päivää kohti. Sandwichit paljastuivat reilun kokoisiksi patongeiksi, joihin sai valita haluamiaan täytteitä. Juomapuoli tosin ei ollut missään suhteessa patonkien kokoon, nimittäin lipulla sai vaivaisen 0,2 litran juoman. Lounaan jälkeen tähtäinampujat aloittivat harjoittelunsa.

Tiistaina koitti ensimmäinen kilpailupäivä. Talja-ampujat aloittivat taas urakkansa ensimmäisinä. Säässä ei ollut moittimista, ja

tulostaso nousikin kilpailussa varsin kovaksi. Sirkka ampui hienosti uuden SE-tuloksen 676 ja oli alkukilpailun 11:s. Muilla taljanaisilla ei kulkenut yhtä hyvin: Anne oli sijalla 22 tuloksella 664 ja Anna-Liisa 36:s tuloksella 647. Miesten puolella Jari ampui mainiosti yhdeksänneksi ja jäi vain kaksi pistettä SE:stä tuloksellaan 692. Rane oli 687 pisteellä hyvissä asemissa 16:ntena. Teemu oli 48:s tuloksella 674 ja Jokkekin pääsi jatkoon 60:ntenä tuloksella 663. Kaikki talja-ampujat siis jatkoivat keskiviikon pudotuksiin.

Iltapäivällä tähtäinryhmästä sen sijaan ainoastaan Mari onnistui ja hankki pudotuspaikan itselleen. Mari oli alkukilpailun 34:s tuloksellaan 623. Miesten puolella paras suomalainen alkukisassa oli Tero pisteillä 616 (76:s). Tuomas ampui pari pistettä huonommin (78:s), Reko 609 (83:s) ja Tomi-Matti 552 (98:s).

Keskiviikko olikin yllätysten päivä. Naisten talja aloitti ensimmäisenä pudottelun. Sirkalla oli vapaakierros, joten hänen ei vielä tarvinnut jännittää. Anna-Liisa ampui hyvin, mutta hollantilainen vastustaja onnistui vielä

paremmin, joten Anna-Liisan osaksi jäi kerällä tavaransa kasaan. Anne voitti vastustajansa selvästi, ja saikin siirtää kaukoputkensa samaan taustaan Sirkkan kanssa. Kaavio nimittäin heitti suomalaiset vastakkain ikävän varhaisessa vaiheessa. Sirkka oli tällä kertaa parempi, vaikka totesikin tutinnan olleen poikkeuksellisen voimakasta, kun vastassa oli tuttu kilpakumppani. 1/8-finaalin Sirkka ampui hyvin, mutta hävisi silti tiukan ottelun. Putoajista hän oli kuitenkin paras, joten loppusijoitukseksi tuli yhdeksäs sija.

Miesten taljassa pudotuskilpailut osoittivat taas kerran, miten pakka voidaan saada sekaisin alkukilpailun jälkeen. Vaikka suomalaiset olivat olleet hyvissä asemissa alkukilpailun jälkeen, niin yllättäen kuitenkin kukaan ei päässyt jatkoon ensimmäiseltä kierrokselta. Sijoitukset muuttuivatkin lopulta rajusti.

Naisten tähtäinjousessa Mari piti suomalaisten mainetta kunniakkaasti yllä. Ottelu toisensa jälkeen päättyi Marin voittoon, 18 nuolen SE-tulokset hilautuivat vähitellen ylöspäin ja lopulta päivän viimeisenkin ottelun jälkeen hän oli edelleen voitokas, joten hän selvitti siis hienosti tiensä kahdeksan parhaan joukkoon. Muu joukkue ei siis saanutkaan torstaista välipäivää, vaan joutui keskittymään äänenavaukseen kannustushuutoja varten.

Torstain finaaleissa Marin ammunta ei onnistunut aivan yhtä hyvin, mutta päivän päätteeksi hän sai silti juhlia EM-kilpailujen kahdeksatta sijaa, mikä oli enemmän kuin hän itsekään oli uskaltanut odottaa. Koska samana päivänä sattui olemaan myös Tuomaan synttärarit, päätimme illastaa sinä päivänä eräässä kiinalaisessa ravintolassa, jonka ruoka osoittautuikin erinomaiseksi. Muutaman sanan suomea osanneen iloisen tarjoilijan mustaan tukkaan taisi kuitenkin tulla muutama harmaa hius siinä vaiheessa, kun halusimme maksaa. Separate bills, of course...

Perjantai valkeni kylmänä ja sateisena. Päivän ohjelmassa oli EM-kisojen yhteydessä järjestetty olympiakarsinta. Alkukilpailun tuloksista oli karsittu sellaiset ampujat pois, jotka jo olivat hankkineet maalleen paikan Ateenaan, ja sen mukaan oli tehty uusi pudotuskaavio. Niinpä myös tähtäinmiehemme pääsivät taas tositoimiin. Pienen valonpilkahduksen saattoi nähdä

miestenkin puolella, nimittäin Tero ampui ensimmäisen pudotuskierroksen todella hyvin (167) ja pääsi jatkoon. Muut miehemme putoivat ensimmäisellä kierroksella. Ikävä kyllä myös Tero joutui liittymään kannustusjoukkoihin toisen kierroksen jälkeen.

Torstain pudotustappio oli pyyhitty pois mielestä, kun Mari aloitti urakkansa. Nuolet osuivat taas mainiosti, ja suomalaiskatsomossa oli aihetta huutoon, kun Mari aloitti voittokulkunsa.

Siinä sivussa hän paranteli SE-lukemat 18 nuolen kierroksella lopulta pisteisiin 160. 12 nuolella hän sivusi SE:tä (110). Semifinaalissa kannustajat kiemurtelivat jännityksestä penkeillään. Voitto tietäisi jo varmaa olympiapaikkaa. Ottelu turkkilaista Damlaa vastaan oli tiukka ja tasaväkinen, ja vasta viimeisen nuolen jälkeen jännitys helpotti ja saimme huutaa suoraa huutoa. Mari nimittäin hallitsi hermonsä ja näytti kaikille epäilijöille ampumalla upeasti Suomelle paikan Ateenaan! Finaali tarjosi lisää jännitystä, nimittäin ratkaisua jouduttiin hakemaan uusintanuolella tuloksen oltua 12 kilpailunuolen jälkeen tasan 100-100. Mari jäi uusinnassa lopulta kakkoseksi, mutta tuskin edes itse oli kovin pettynyt finaalityppioon, niin mahtavasti kilpailu kuitenkin sujui. Hyvä Mari!

Lauantaina olivat vuorossa vielä joukkuekilpailut. Tähtäinmiesten joukkue ei ollut päässyt jatkoon, mutta tulossa olivat molemmat taljajoukkueet. Naiset saivat harjoitella vielä ensimmäisen ottelun, koska alkukisan viides sija oikeutti vapaakierrokseen

yhdeksästä joukkueen kilpailussa. Miehillä sen sijaan vastaan asteli Ruotsi. Suomalaiset eivät kuitenkaan viitsineet antaa naapureille mahdollisuuksia, vaan veivät voiton ottelussa.

Seuraavalla kierroksella miesten esitys ei ollut yhtä vahva, vaan he joutuivat tunnustamaan Englannin tällä kertaa paremmaksi. Naisilla vastaan tuli alkukilpailun neljäntenä ollut Hollanti. Anna-Liisalla oli jäänyt henkilökohtaisista pudotuksista hieman hampaankoloon Gery Hottentotia vastaan käydystä ottelusta, joten nyt Suomen naiset päättivät hakea joukkueena revanssia. Hollanti kaatuikin selvästi. Semifinaali ranskalaisia vastaan ei kuitenkaan enää sujunut yhtä hyvin, vaan Suomi joutui pronssiotteluun. Siinä Saksan naiset eivät antaneet mitään mahdollisuuksia suomalaisille vaan tikkasivat tauluun uudet ME-lukemat 260.

Illalla oli vielä banketti, joka pidettiin kisastadionin vieressä samassa paikassa, joka viikon mittaan oli toiminut patonkiravintolana. Pelokkaina jännitimme illan ruokalistaa, mutta onneksi se ei sisältänyt mitään täytettyyn patonkiin viittaavaa.

Viikon aikana emme kovin paljon ehtineet katsella EU:n pääkaupungiksi kutsuttua Brysseliä. Kisa- ja harjoituskenttä sen sijaan tulivat kovinkin tutuiksi, kuljetusaikataulut nimittäin eivät olleet aivan loppuun asti mietittyjä, ja extra dienst -busseja kaarsi iltapäivällä hotellille päin turhan harvakseltaan. Kaikkiaan kisojen järjestelyt onnistuivat varsin hyvin. Erityisen tarkasti huolehdittiin siitä, että kisakentällä ei ollut yhtään sellaista ampujaa, jonka vuoro juuri sillä hetkellä ei ollut ampua.

Sunnuntaina illansuussa alkoi paluumatkamme Suomeen. Tuskin maltoimme odottaa, että pääsisimme upottamaan hampaamme kunnan ruisleipään!

Jousiampujalehti ■ Anne Laurila ■ Robin Hood

**Websivujemme
salasana on nyt:
talja**

Käyttäjätunnus on
muuttumaton sjal

Riihi-Jouset tekivät näkyvää PR:ää jousiammuntaharrastukselle.

JousiampuntaPR:ää

Riihimäen kansainväliset Erämessut olivat varmasti Suomen mittavin jousiammunnan PR-tapahtuma tähän asti. Riihimäelle vaelsi jälleen 3-6.6.2004 kahden vuoden välein pidettäville messuille ennätysellisen suuri erähenkinen yleisö. Näytteilleasettajien joukossa oli lajiamme esittelemässä Riihi-Jousien ja Suomen Jousi-metsästäjien Liiton lisäksi Sherwood Shopin, jonka osastolla oli myös long bow-jousia Pärnussa valmistava Falco. Nelipäiväiset messut merkitsevät Riihi-Jousille kovan työpanoksen lisäksi upeita elämyksiä opastettaessamme satoja ihmisiä kiehtovan lajimme salaisuuksiin.

Koko messuilla tuntuu kerrasta toiseen löytyvän positiivinen ilmapiiri ja ihmiset ovat jollainlailla iloisempia, kuin arkipäivässä ja työelämässä. Tämä näkyy kiitoksina ja kiinnostus lajiimme poikki tiedusteluja harrastuspaikoista.

Rakensimme tämän vuoden messu-osastollemme yhden ampumapaikan todella pienille muutaman metrin etäisyydestä ampuville ja viisi ampumapaikkaa muille. Esittelijöillä oli lisäksi annettavana nettisivuja omaavien seurojen kyseisistä osoitteista luettelo ja jaoimme myös seurojen yhteystietoja kiinnostuneille.

Hinnoista ja hankinnoista kiinnostuneet saivat ohjeen käydä tutustumassa Sherwood Shopin osastoon ja kerroimme eri paikkakunnilla toimivien jousiammuntatarvikkeiden yhteystietoja. Harrastuksen kustannuksiin meillä oli kyllä esittää hintahaarukka.

Esittelyssä käytettiin 60 sentin tauluja ja yhdeksän metrin etäisyydeltä viidellä nuolella 45 pistettä ylittävistä tuloksesta sai pikapalkinnon. Lisäksi kunkin päivän parhaalle oli varattu paistettu hirvi. Paistajana 900 asteessa toimi Riihimäkeläinen lasitaiteilija Jaakko Liikanen ja "paistossa" hirvi kutistui 15 sentin mittaiseksi lasiesineeksi.

Koko nelipäiväisten messujen aikana kirjasimme 1310 aikuisten ja 320 tenavien ampumaa viiden nuolen sarjaa. Kun messujen kävijämäärä oli 53000, niin 3 % porukasta kokeili lajiamme ja lisäksi katsojia oli tuhansia. Lauantai oli kaikkein vilkkein eli noin 600 ammuttua sarjaa. Perjantaina ja sunnuntaina oli kokeilijoita hiukan vajaa 400 kumpanakin ja avajaispäivänäkin yli 250.

Miten on sitten mahdollista saada moinen tapahtuma pyörimään. Tämän mahdollisti Riihi-Jousien jäsenistöstä koottu 16 hengen porukka, joka teki messujen aikana talkootyötä noin 280 tuntia, sekä sen lisäksi vielä ennen ja jälkeen messujen 80 tuntia.

Ruuhkaisimpina hetkinä kaikissa ampumapaikoissa oli jonoa ja hiljaisina hetkinäkin aina muutama paikka oli käytössä. Iltaisin 6-7 aikaan alue rauhoittui ja niinpä voitiin kertoilla jousiammunnasta enemmän myös osastolla vieraille muille näytteilleasettajille.

Suomen jousimetsästäjien liiton kaverit kertoivat heillä käyneen n.600 henkilöä kokeilemassa eläintauluihin ja 3D-kuviin osumista.

Pitkin Suomenmaata on koko kesän aikana valtava määrä erilaisia tapahtumia ja moniin niistä olisi jousiammuntaseurojen varmasti mahdollista mennä tekemään vastaavaa PR-toimintaa.

Edellytys homman onnistumiselle on sopiva jousikalusto, johon kuuluu 15-25 paunan harjoitusjousia, hyvin kiinnitettyjä Etafoamta

taustoja, riittävästi nuolia rikkoutuvien varalle, turvallinen ammuttapaikka ja liuta positiivisia esittelijöitä. Ammutus kannattaa hoitaa neuvomalla ampujaa tähtäämään nuolta pitkin ja sormiote 4-5 senttiä nuolen alapuolelta. Tähtämien käyttö ei onnistu koko ajan vaihtuvien ampujien tähden. Silloin koko homma menisi pelkäksi säätelemiseksi.

Tässä siis "eväät" niille seuroille, jotka ovat kiinnostuneet viemään jousiampuntaa suurten yleisötapahtumien joukkoon. Toiminnan voi hyvin aloittaa muutamalla suorituspaikalla ja pienemmillä talkoilla. Kun kokeimusta kertyy ja talkoolaisia tulee lisää, voi toimintaa myöhemmin vaikka laajentaa.

Juhliva jäseneseura

Linnan Sulka on perustettu 1964, joten seura täyttää tänä vuonna kunnioitetut 40 vuotta. Se on pitkä taival taaksepäin katsottuna jousiammunnan saralla. Kun muistelen vuotta 1964, jolloin liityin Linnan Sulan jäseneksi ja hankin ensimmäisen jousen ja siihen tarvittavat välineet harjoittelua varten, niin tulee ajatus rautakaudesta nykyiseen hiilikuitu kauteen. Ei silloin puhuttu myöskään kuulo- tai näkövaurioista, mutta nythän se on jo vanha juttu "niin muuttuu maailma Eskoseni". Olen nähnyt seuran hyvät ja huonot vuodet 40 vuoden ajalta ja pitää sanoa, että päivääkään en vaihtaisi pois. Kuten ihmiselämä on vaihtelevaa, niin seuratoimintakin elää nousu- ja laskukausia ja ellei olisi niitä sitkeitä henkilöitä seuratoiminnassa, jotka vuodesta toiseen uskovat pienten seurojen tulevaisuuteen ja uhrautuvasesti panevat kaiken likoon, että seuran toiminta jatkuisi ja uusia jäseniä sekä ampujia saataisiin mukaan toimintaan.

Olen kouluttanut 40 vuoden aikana satoja nuoria ampujia ja osa heistä on ollut mukana kilpailuissa hyvällä menestyksellä. Kun olet saanut riveihisi hyvän tyypin, joka on lahjakas oppimaan jousiammunnan vaikeat kuviot ja on ok, niin eräänä päivänä kaveri ilmoittaa, että olen saanut uuden mopon ja että tyttöystävä ei tykkää jousiammunnasta, koska pitää harjoitella ja aikaa ei jää yhdessäoloon. Sitten tulevat esteeksi opiskelu, varsinkin lukion aikana moni hyvä ampuja on lopettanut harjoittelun. Pojille armeija ja sen jälkeen siirtyminen

opiskelemaan toiselle paikkakunnalle, lopettavat jousiammunnan harrastamisen. Voi hyvin kuvitella niitä tunteita, jotka liikkuvat ohjaajan hatun alla, kun olet tehnyt vuosia työtä nuoren hyväksi, uskonut ja toivonut, että saisi nähdä työnsä tuloksia jousiammunta kentällä ja sen hyvän olon tunteen, kun kaveri saa mitalin kaulaansa ja riemuitsee siitä.

Seuran jäsenmäärä on ollut noin 10-35 välillä ja viime vuonna se oli 30. Seuran kasvatit ovat menestyneet aika hyvin esim. PM, SM ja pm kilpailuissa. SM-mitaleita on seuran ampujilla noin 40, joka lienee keskimääräisesti seuraa kohti hyvä saavutus. Kuten tuossa aiemmin totesin, olen aikaa ja vaivaa säästämättä osallistunut seuran toimintaan 40 vuotta. Viimeiset 25 vuotta olen ollut seuran puheenjohtajana, vastannut seuran nuorten ampujien ohjauksesta, vetänyt koulujen ja liikelaitosten ryhmien ohjaukset ja ollut se yleismies Jantunen, joka on, näkyy ja kuuluu. Eipä liene Suomessa montakaan kaveria, joka on aktiivisesti toiminut 40 vuotta seuransa hyväksi. Säästeliäänä miehenä olen säilyttänyt kaikki Jousiampuja lehden numerot 40 vuoden ajalta.

Linnan Sulan 40v juhlakilpailut pidetään 24.7.2004 Savonlinnassa Haapalan jousiammuntakentällä. Hyvät palkinnot!

Kesäterveisin!

Jousiampujalehti ■ Viljo Iittilä ■ Linnan Sulka

Onko ajankäyttösi tasapainossa?

Jokainen jousiampuja tietää, että harrastus vaatii paljon aikaa, mikäli haluaa tosissaan kehittyä hyväksi. On harjoiteltava tuntikausia viikottain ja mieluummin jopa päivittäin! On käytävä kilpailuissa, jotta ote amuntaan säilyisi tai mieluummin kehittyisi.

Tietääkö tämän myös kotiväkesi, puoliso, kaverisi tai muut sidosryhmissäsi? "Täytyykö sun taas mennä sinne kentälle?" "Etkö koskaan voi olla kotona ja tehdä jotain järkevää?" "Milloin meillä on yhteistä aikaa?" Tyypillisiä heittoja, joita meistä jokainen on varmasti jossain vaiheessa kuullut.

Luin uusimmasta Archery Focusista artikkelin aiheesta ja aloin pohtimaan, miten voisin tasapainottaa oman ajankäyttöni siten, etten tuottaisi turhaa ärsyyntymistä elämäkumppanilleni.

Ratkaisu saattaa piillä entistä säännöllisemmässä harjoittelussa ja kauden kilpailukalenterin huolellisessa etukäteen suunnittelussa yhdessä kotiväen kanssa. Sovi kotiväkesi kanssa tietyt täsmälliset viikottaiset harjoittelupäivät ja kerro hyvissä ajoin etukäteen kaikki ne kilpailut, joihin kauden aikana aiot osallistua.

Pyydä kotiväki tai ystäväsi silloin tällöin mukaan seuraamaan harjoittelua tai jopa osallistumaan kilpailumatkalle huoltajana. Huolehdi myös siitä, että he todella ymmärtävät mistä harrastuksessasi ja ajankäytössäsi oikeastaan on kysymys ja etenkin siitä, että he viihtyvät matkassasi, eivätkä turhaudu vailla huomiota kentän laidalla!

Selvää on, ettei sinun kannata yrittää korostaa jousiammuntaharrastuksesi tärkeyttä liikaa, sillä sinunkin on toki myönnettävä, että elämää on muuallakin kuin vain jousiammuntaradalla!

Pidä sidosryhmäsi aina tietoisena siitä, miten olet viime aikoina edistynyt ja mihin olet asettanut lähiajan ja pitkänaikavälin tavoitteesi.

Jousiampujalehti ■ Pirkka Elovirta

Annatko turhaan tasoitusta?

Välinetekniikkaa

Oletetaan, että olet hankkinut tusinan kalliita nuolia vaikkapa noin vuosi sitten, ja uskot niiden olevan tasalaatuisia ja edelleen hyvässä kunnossa. Harjoitellessasi olet ehkä huomannut, että parilla nuolella on taipumuksena osua hieman sivuun muista, etkä siksi käytä niitä kilpailuissa. Useimmiten tämä ei kuitenkaan riitä, vaan menetät melko paljon pisteitä aivan turhaan, ellet tutki nuoltesi ominaisuuksia paljon tarkemmin.

Ei ole kovinkaan epätavallista, että esimerkiksi kymmenestä varsin hyvästäkin nuolesta ainakin yksi osuu keskimäärin yhden pisteen verran huonommin kuin muut. Näin pientä eroa saattaa olla vaikea huomata silmämääräisesti, mutta FITA-kierroksen aikana siitä aiheutuu helposti noin kahdenkymmenen pisteen menetys. Nuolten valintaan kannattaa siis kiinnittää huomiota.

Nuolten valmistus

Jotta lähtökohta olisi mahdollisimman hyvä, nuolet on syytä valmistaa mahdollisimman huolellisesti. Itse nuolityypin ja kaliiberin valinta on tietenkin ratkaistava ensin, mutta se ei kuulu tämän jutun alueeseen. Yleensä pyritään saamaan aikaan ohut ja kevyt nuoli, jossa painopiste on niin edessä kuin mahdollista. Tällöin nuoli lentää matalassa kaaressa, ei ole altis tuulen vaikutukselle ja oikenee nopeasti jousesta lähdettyään. Aivan kaikkea ei voi saada kerralla, joten on tehtävä kompromisseja riippuen siitä, mitä ominaisuuksia halutaan painottaa. Esimerkiksi sisäämmunnassa nuolen painolla tai tuuliominaisuuksilla ei ole juurikaan merkitystä.

Nuoliputkien tasalaatuisuuteen ei voi vaikuttaa muuten kuin tekemällä niistä tarkasti samanpituisia. Hyvä katkaisulaite on tässä työssä oikeastaan välttämätön. Kärkien suhteen on tehtävissä hieman enemmän, jos käytössä on riittävän tarkka vaaka. Maailmalta on kuulunut kommentteja, joiden mukaan kärkien painoissa voi olla grainien luokkaa olevia eroja. Jos punnitus osoittaa näin olevan, painavampia kärkiä voi hioa, kunnes kaikki ovat samanpainoisia. Itse punnitsin viimeksi tusinan Cartelin kärkiä, ja

vain yksi poikkesi muista enemmän kuin 0.5 grainia. Sattumaa ehkä, mutta en ole sen jälkeen ollut kovin huolissani kärkien laadusta.

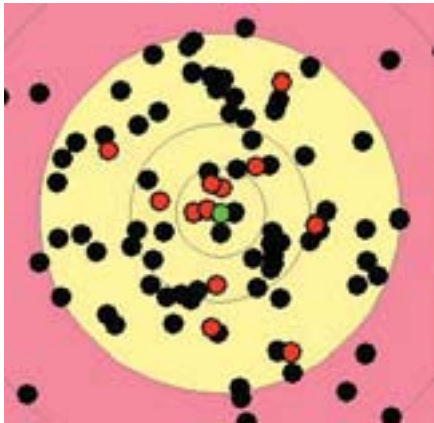
Ellei nuoliputken oikea pituus ole tarkalleen selvillä, katkaisukohta on etsittävä kokeilemalla. Otetaan vähintään kaksi nuolta, joista toinen sulitetaan, toista ei. Vaikka sulat eivät paljon painakaan, luotettavan tuloksen saamiseksi sulattoman nuolen sulituskohtaan kierretään teippiä niin paljon, että kummankin nuolen painopisteet saadaan samalle kohdalle. Selvitetään ampumalla, onko nuolten käytös notkeaa vai jäykkää. Jos on aloitettu tarpeeksi pitkällä nuoliputkella, nuolten pitäisi olla notkeita. Lyhennetään nuolia vähän kerrallaan, kunnes oikea pituus löytyy. Varmuuden vuoksi voidaan vaihtaa sulaton nuoli sulalliseksi ja päinvastoin ja tarkistaa, että tulos on sama. Kärkiä irrotellessa ja liimaillessa on muistettava olla varovainen ja lämmittää putkia vain juuri sen verran kuin on välttämätöntä. Hiilikuiturakenne haurastuu helposti, jos sitä kuumentaa liikaa.

Kun kaikki nuolet on katkaistu oikeaan pituuteen, niitä ei pidä vielä sulittaa. Sulattomina nuolten erot tulevat selkeämmin esille kuin sulitettuna. Testaamalla nuolet tässä vaiheessa riittävän perusteellisesti parhaat (tai ainakin huonoimmat) nuolet löytyvät helpoimmin. Riippuen ampujan taidoista tarvitaan vähintään viidestä kymmeneen laukausta kullakin nuolella, jotta osumakuviosta on mahdollista päätellä jotain. Tavallisen ampujan on syytä varautua suurempaan testiurakkaan.

Osumakuvioiden keräämiseen ja analysointiin on järkevää käyttää jotain menetelmää. Perinteiset kynä ja paperi kelpaavat satunnaiseen testaukseen, mutta pidempiaikaiseen ja laajempaan käyttöön ne ovat kovin työläs tapa. Onneksi nykyisin on olemassa tietokonepohjaisia tiedonkeruumenetelmiä.

Ja sitten testaamaan

Hyvä esimerkki todella perinpohjaisesta testauksesta on Kyösti Laasosen kehittämä sulattomien nuolten testi. Siinä kullakin nuolella ammutaan riittävän monta laukausta 6..8 eri nokin asennolla. Olli Norja testasi

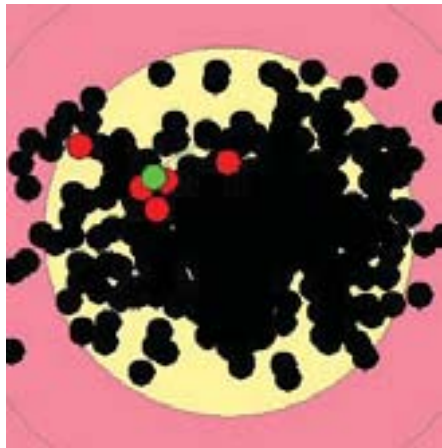
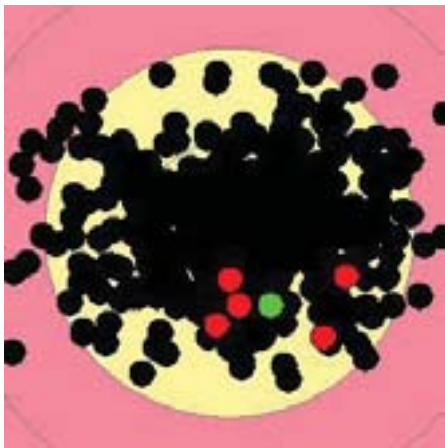

Kuvassa on viimeksi Nääs-FITAa varten ampumani testin tulokset. Kullakin nuolella, joukossa yksi sulaton, on ammuttu 60 metrin matkalta kahdeksan laukausta. Nuolten osumakeskipisteet on merkitty punaisilla täplillä. Vaikka osumat ovat kuin haulikon jäljiltä, keskiarvot löytyvät tälläkin laukaisumäärällä varsin hyvin. Joukosta erottuu varsin selvästi kuusi parasta ja muutama huonompi. Ei liene vaikea arvata, mitä nuolia käytin kilpailuissa. Itse kisa meni miten meni, mutta kaksi ohilaukausta kolmeltakymppiltä eivät olleet ainakaan nuolista johtuvia.

viime talvena 18 uutta nuoltaan tällä tavalla, tosin kohtuullistaen työmäärää testamalla nokin asennot 'vain' 90 asteen välein. Yhdistelmiä kertyi silti 72 kappaletta, ja laukauksia kaikkiaan reilusti yli 400. Jos halutaan löytää todella hyvät nuolet, materiaalia pitäisi olla vieläkin enemmän. Kuten Vittorio Frangillin artikkelissa Archery Focussessa (numeroa en muista) kerrotaan, Michele Frangilli valitsi Sydneyn kisanuolet neljän tusinan joukosta.

Urakasta ei ole mielekästä yrittää selvittää yhdellä kertaa. Testiä ammuttaessa on erittäin tärkeää pyrkiä niin hyvin suorituksiin kuin mahdollista. Silloin tulokset ovat luotettavia ja selkeä osumakuviot syntyvät vähemmällä työllä. Jonkinlainen ohjearvo voisi olla viitisenkymmentä laukausta yhdellä testikerralla. Testi kannattaa lopettaa, kun ampuminen alkaa tuntua epävarmalta.

Tällaisen osumamäärän hallintaan ja tutkimiseen manuaalisesti olisi kulunut tavattomasti aikaa ja vaivaa. Tein ohjelmaani tätä testiä varten muutamia lisäominaisuuksia, joista tärkein on ehkä eri testikerroilla ammuttujen osumien yhdistäminen referenssinuolen perusteella. Lopputuloksena löytyi mm. kuuden nuolen ryhmä, joiden kaikki osumat mahtuivat kympin alueelle. Oleellista nokinkääntötestissä on kuitenkin löytää kullekin nuolelle sellainen nokin asento, joka sopii parhaiten yhteen muiden nuolten kanssa.

Testi osoitti myös käytännössä, että useilla nuolilla nokin asennolla todella oli vaikutusta, joillakin selvemmin kuin toisilla. Ääritapauksena ovat kuvissa esiintyvän nuolen osumakuviot. Niissä nokin asento poikkeaa 90 astetta. Kyseisen nuolen kaikki neljä testitulosta erottuivat selvästi toisistaan. Mitä ilmeisimmin nuolen taivutusjäykkyys ei ollut samanlainen joka suunnassa.

Vaikka kärsivällisyys ei riittäisikään näin perusteelliseen testiin, kannattaa nuolet testata sulattomina jo senkin vuoksi, että niin löydetään helpoimmin ne nuolet, jotka osuvat lähimmäksi kaikkien nuolten osumakeskipistettä. Nämä nuolet kannattaa valita käytettäväksi jousen virityksessä. Kaikkihan tuntevat nokinpaikan ja buttonin säädön yhteydessä käytettävän sulattoman nuolen testin. Testi on luotettavin silloin, kun sulattomat nuolet edustavat mahdollisimman hyvin kaikkien nuolten keskiarvoa.

Olen liimannut viime aikoina koverosulat eri tavoin kuin aikaisemmin, enkä usko vanhaan tapaan enää palaavani. Kaksipuolista teippiä käytettäessä sulan kaarevuus irrotti vähitellen liimauksen teipin reunoilta, ja viinessä ollessaan nuolet takertuivat tämän tästä toisiinsa kiinni. Ylipäätään epävarma liimaus harmitti, vaikka talkkia käyttämällä takertumisen saikin kuriin. Kokeilin Sagittariuksen keskustelupalstalla kuvattua keinoa, ja se toimii hyvin. Sulat liimataan 'väärinpäin' siten, että kovera puoli tulee nuolta vasten. Tällöin sulan ja nuolen pinnan kaarevuudet ovat samaan suuntaan, ja teippi pitää moninverroin paremmin. Sulkaan tehdään terävä taitos teipin reunasta ylöspäin, jolloin se näyttää jokseenkin samalta kuin perinteisellä tavalla liimattuna. Taitokset voi myös tehdä jigissä ennen liimausta, jolloin

niistä saa ehkä tarkemmin samanlaiset. Ohjaava pinta-ala saattaa jäädä tällä menetelmällä aavistuksen verran pienemmäksi, mutta sen voi kompensoida käyttämällä pykälää suurempia sulkia.

Kun nuolet on sulitettu, testaaminen ei suinkaan lopu siihen. Nuolten käyttö muuttuu huomattavasti sulituksen yhteydessä, ja paremmuusjärjestys voi olla sen jälkeen erilainen. Meitähän kiinnostaa saada kilpailuja varten nippu nuolia, joihin voi luottaa ja jotka toimivat keskenään hyvin yhteen. Nuolet on siis testattava uudelleen, mielellään kolmella nokin asennolla (120 asteen välein). Myös ammuttamatka on syytä harkita tarkkaan. Kokemus on osoittanut, että joillakin etäisyyksillä nuolten erot vaikuttavat pienemmiltä kuin toisilla. Teoreettista taustaa ilmiölle voi lueskella vaikkapa Joe Tapleyn nettisivuilta. Testi kannattaa suorittaa sellaiselta matkalta, jolla erot ovat suurimmillaan.

Nuolet muuttuvat

Jotta asia ei olisi liian yksinkertainen, kerran huolellisesti testatut ja hyväiksi todetut kisanuolet eivät ole sitä kovinkaan pitkään. Ahkerassa käytössä nuolet kuluvat ja saavat kolhuja. Olen itse testaillut nuoliani muutaman kuukauden välein, ja todennut ikäväkseni parhaiden nuolten joukon kutistuvan tasaisesti. Täytynee vähentää samaan kasaan ampumista, ainakin lyhyemmiltä matkoilta.

Testaaminen auttaa havaitsemaan, milloin on syytä hankkia uusi satsi nuolia. Samoin se antaa itseluottamusta. Jos parhaiden nuolten osumat mahtuvat testin aikana kaikki keltaiselle, ne on mahdollista saada sinne myös kilpailuissa. Alitajunta on sikäli jännittävä otus, että se toimii molempiin suuntiin. Jos luotat itseesi ja välineisiisi, et epäröi ja ammunta sujuu. Jos taas alat epäillä esimerkiksi tietyn nuolen käytöstä, ammut tiedostamatta varovaisemmin, ja tekniikkasi muuttuu hieman.

Nuolten merkitystä ei pidä liioitella, mutta ei toisaalta unohtaakaan. Matka- ja kilpailukulujen ohella nuolet edustavat useimmille pidemmällä aikavälillä suurinta kustannuserää koko harrastuksessa. Nuolista kannattaa pitää huolta ja ottaa niistä täysi hyöty irti.

Robbarille alkuun Rolan!

Jousiammunta mielenkiintoinen ja haastava urheiluharrastus. Sherwood Shop on jousiammuntavälineitten erikoisliike, josta saat kunnan välineiden lisäksi myös hyvät neuvot harrastuksesi alkuun. Tervetuloa paikanpäälle myymäläämme tutustumaan laajaan valikoimaamme ja valitsemaan juuri sinulle sopivat välineet. Jos helsinki on liian kaukana sinusta, voit tutustua valikoimiimme myös netissä osoitteessa: www.sherwoodshop.fi ja soittaa tilauksesi.

Kuvassa olevaan aloituspakettiin kuuluu kaikki tarvittava ja todella erikoishintaan; Rolan jousi, tähtäin, jänne, 4 kpl hiilikuitunuolia, sormiläppä ja rannesuoja sekä taulu.

Aloittelijan Rolan-jousipakettitarjous

158€

Korkealaatuinen, edullinen polymeeri-komposiittirunkoinen jousi.

Keskiosan värit:

sininen tai punainen

Lapojen pituudet:

62, 66, 68 tai 70 tuumaa

Lapojen jäykkyys: 12 - 34 paunaa (2 paunan välein)

Välinekauppiasi
SHERWOOD SHOP

Maneesikatu 2, Helsinki, puhelin 09-1356508, www.sherwoodshop.fi

X10:eillä ammut X10:jä!

X10 on Eastonin kehittynein nuoliputki. Se on suunniteltu varta vasten pitkien matkojen tauluammuntaan FITA:n kaikilta matkoilta. Putken pieni halkaisija vähentää tuulen haittaavaa vaikutusta tehokkaasti. Kuten ACE:kin on myös X10 putki sukkulan muotoinen, joka tekee siitä pitelemättömän tehokkaan!

X10 satsin jokainen nuoli on tarkkaan samanlaisiksi valittu ja täysin osumaominaisuuksiltaan identtiset!

Easton toimittaa X10:pit ainoastaan 12 nuolen satseina ja niitä on saatavana 12 eri kaliberia, jotka vastaavat ACE nuolia seuraavasti: 380(370), 410(400), 450(430), 500(470), 550(520), 600(570), 650(620), 700(670), 750(780), 830(850), 900(920) ja 1000(1000).

370€

N u o l i k a u p p i a a s i
SHERWOOD
SHOP

Maneesikatu 2, Helsinki,
Puh. 09-1356508 www.sherwoodshop.fi